Znamení

Jeffersonville, Indiana, USA
1. září, 1963

1 Můžete se posadit. Dobré ráno vespolek! Jsem rád, že mohu být dnes ráno ve službě Páně, znovu… Nevěděl jsem, jestli se vrátím zpět nebo ne, ale Pán zařídil cestu a vrátili jsme se na dnešní bohoslužby. Dnes očekáváme nádherný čas, dnes ráno, během lekce ze Slova v nedělní škole. A dnes večer bude znovu uzdravovací bohoslužba a bude ji následovat bohoslužba s večeří Páně.

2 A nyní budeme mít požehnání děťátka, tuším že… Bratr Neville mi zrovna řekl, že někdo má s sebou děťátko, abychom mu požehnali. A tak, můžete nyní přinést to děťátko. A náš bratr zůstane, nebo jeden z nich, u varhan nebo piana, jeden. A přineste to děťátko sem. Bude se konat požehnání; abychom se mohli do toho rychle pustit, co nejrychleji, do Slova.

Neboť bychom rádi zakotvili ve Slovu. To znamená, to je ta hlavní věc, věnovat náš čas zcela Slovu Páně. A tak jsme velice vděčni za tu příležitost setkání dnes se všemi vámi a… a tuto - tuto bohoslužbu.

3 Musel jsem se splést. To je v pořádku sestro. Já - já - já myslel, že tam bylo. Snad to byl omyl. V pořádku. Nu, děkuji vám, velmi, přesto. Snad to, myslím, že to zavinil někdo jiný a bylo to trošku složité.

Nu, všichni se cítí dobře? [Shromáždění říká: „Amen." - vyd.] Sláva Bohu!

[Bratr Neville říká: „Zde přicházejí." vyd.] Ó, ano, zde je ten malý drobeček. Promiňte. Promiňte. V pořádku, pojďte sem, starší. [„Ano, pane."]

No tedy, dvě malá hezká děvčátka, malá děvčátka s hnědýma očima! Ó! To je krása. Jak se jmenuje? Jen se podívejte! [Maminka říká: „Jennifer Lee." - vyd.] Jennifer? [„Jennifer Lee."] Jennifer Lee. A příjmení? [„Serept."] Serept. Odkud jsi, sestro Lee? [„Z Versailles, Illinois."] Versailles, Illinois. To je půvabné!

4 Nu, v Bibli. Nu, obvykle takové děti nechají pokřtít; my nevěříme v křest dětí, neboť ještě nezhřešily, neboť jsou příliš mladé. Věříme v zasvěcení dětí Pánu. Nyní starší a já položíme ruce na to dítě. Říkala jsi Jennifer? [Bratr Neville říká: „Jennifer." - vyd.] Jennifer. V pořádku.

Skloňme své hlavy.

Nebeský Otče, když tohoto rána přinášíme k Tobě tuto malou dívenku, která se jmenuje Jennifer, maminka a její milovaní ji přivezli z daleka, aby byla zasvěcena tobě, Pane. Víme, že Ty jsi kladl ruce na ty maličké, ve tvých dnech a - a pravil jsi: „Nechte dítek a nebraňte jim jíti ke mně, nebo takových jest Království nebeské." Nyní ji odevzdáváme Tobě pro život služby ve jménu Ježíše Krista. Amen.

5 Jak se jmenuje tato další malá holčička? [Maminka říká: „Connie Lynn." - vyd.] Connie Lynn. V pořádku, malá Connie, působí, to působí, že se cítím takový malý. Co, proč se bojíš? Ó, obávám se, maminko, že to nebude fungovat. V pořádku.

Skloňme své hlavy.

Pane Ježíši, tato maminka přináší k nám dnes ráno svou malou Connie v tomto aktu zasvěcení Všemohoucímu. Ty jsi jí dal to děťátko, aby je vychovala, a ona je přináší Tobě spolu s malou sestřičkou. Modlím se, Nebeský Otče, abys prokázal své milosrdenství. Požehnej tuto rodinu. Požehnej tomuto děvčátku. Zatím co vkládáme své ruce na ni, ve jménu Ježíše Krista, odevzdáváme ji Tobě pro život ve službě. Amen.

Bůh ti požehnej a rovněž tvým malým dětem zde přítomným.

Aj, máme těch dětí najednou nějak hodně!

6 Jak se jmenuje tento chlapeček? [Maminka říká: „Joel Lee Watson." vyd.] Joel Watson. [„Joel Watson."] Joel Lee Watson. Jaký hezký chlapec, velké modré oči! Odkud jsi? [„Estman, Georgia."] Z Georgie. [„Ano."] Hned jsem si myslel, že jsi z jihu. Nevěděl jsem… [„Nu, moje matka je z okolí Tiftonu. To je tam dole."] Ó, ano. Ó, aj! To je fajn, tedy malý klouček z Georgie, aj! V pořádku, pane. Ano, pane, to je opravdu fajn. On rovněž umí mluvit. Že ano?

Skloňme hlavy.

Nebeský Otče, přinášíme toho drahého malého chlapce, nyní, když zde stojí jeho maminka s tatínkem díky jejich svazku. Ty jsi jim dal k výchově toho malého chlapce a oni jej přinášejí zpět k Tobě. Jaká nádherná scéna to je, jako Anna v dávné době, která se modlila o dítě; a - a Bůh ji dal dítě a ona je přinesla zpět do chrámu a zasvětila je. Dej, Bože, aby tento malý chlapec byl tvým služebníkem a požehnáním pro svého otce a matku, aby byli zdrávi a měli sílu k jeho výchově. A dej mu žít dlouhý a šťastný život, aby byl Tvým služebníkem, zatím co jej odevzdáváme Tobě, ve jménu Ježíše Krista. Amen. (Buď požehnán!) A učiň jej skvělým mužem, možná druhým malým prorokem Samuelem.

7 Nyní zde máme dva malé skvělé kluky. Aj! Dokonce tři? Nu, to je celá rodina. Jak se jmenuješ? [Chlapec říká: „Michael.”] Michael. A ty? [Druhý chlapec říká: „Paul.”] Paul. To je hezké jméno! A ty? [Dívka říká: „Debbie.”] Debora. To je skutečně hezké. Michael a Paul a Debora. A vaše příjmení? [Otec říká: „Ellis.”] Ellis? [„Ano.”] Dobrá, to je opravdu milá mladá rodina, opravdu.

Víte, když vidím takové malé chlapce, vždy se rozpomínám, jak jsem byl malým chlapcem. Staré přísloví praví: „Dnes ukusují krajíc a později srdce,” ale nevěřím, že to tak bude, když je zasvětíme Pánu. Máme zde závazky a Bůh je vložil do vašich rukou. Učinil tě kazatelem. Vždy se zmiňuji o ženách kazatelkách, víte, ale každá maminka je kazatelkou, zde je její shromáždění, hleďte, aby ty malé děti vychovala správně, zatím co otec chodí do práce. Nesete zodpovědnost. Bůh vám oběma požehnej. Máte skvělou malou rodinku.

8 Náš Nebeský Otče, přicházíme s tímto malým Michaelem, který mi připadá na prvorozeného. A klademe na něj ruce v tom aktu zasvěcení Ježíši Kristu. Jejich rodina přináší tyto své maličké, neboť Ty jsi je svěřil do jejich péče a oni si uvědomují, že na to nestačí bez Tvé pomoci a tak přinášejí svou malou rodinku, aby byla zasvěcena.

Odevzdávám Ti nyní toho malého Michaele pro život služby, ve jménu Ježíše Krista. Obdobně vkládám ruce na malého Pavla a odevzdáváme jeho život Ježíši Kristu pro život služby, pro Boží slávu. A na malou Deboru, klademe na ni ruce, Otče, v tom aktu zasvěcení, k oslavení památky Ježíše Krista, který kladl své ruce na malé děti a řekl: „Nechte dítek a nebraňte jim jíti ke Mně.” Nechť život této malé holčičky bude požehnán v Božím Království.

Požehnej otci a matce, a nechť žijí dlouhým a šťastným životem, aby mohli vidět své děti, jak slouží Bohu. Prosíme o to požehnání pro Boží slávu, zatím co je zasvěcujeme, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Buď požehnán! Buď požehnán! Jste milá malá rodinka. Ano.

9 Co… Víte co si myslím? Malé dívky se stávají, jsou hezčí, než to bylo tehdy, když jsem byl malým chlapcem. Ano, příteli. Jaké velké krásné oči! Jak se jmenuješ? [Maminka říká: „Joanna.” - vyd.] Joanna. A tvé příjmení je… [Otec říká: „Blairová.”] Blairová, Joanna Blairová. Vy, kteří sem vidíte, není to panenka? Ano, přátelé. Jak se máš, Joanno, ha? Trošku se stydíš, Joanno, jsi trošku ostýchavá. Milý malý drobeček.

Skloňme své hlavy.

Náš Nebeský Otče, tato rodina Blairových obdržela do svého svazku tuto malou Joannu. A víme, že dnové jsou zlí, když satan na každém kroku obchází, obzvlášť pro ta mladá děvčata. A oni vědí, že na to nestačí, aby ji správně vychovali. A chtějí ji správně vychovat, aby Ti sloužila. Vychovávají tuto malou dívenku ke Tvé cti. A nyní ji přinesli za účelem odevzdání Tobě. Klademe na ni své ruce ve jménu Ježíše Krista, zatím co zasvěcujeme tuto malou Joannu Blairovou do Království Božího, pro Boží slávu. Amen.

Buď požehnán, bratře Blaire. Pán buď s tebou.

10 Dobré ráno, pane! [Otec odpovídá: „Dobré ráno!” - vyd.] Jaký to je hezký chlapec! Hej, jak se máš? Nu, oj, vypadal bys lépe, kdyby ses *sem* otočil. Ano, příteli. Máš milou hezkou hlavičku a pusinku. Jo? Jak se jmenuje? [„Daniel Mark.”] Daniel Mark. A příjmení? [„Mark Harden.”] Harden [„Harden.”] Harden, Daniel Mark Harden.

Jsi odsud, bratře Harden? [Bratr Harden odpovídá: „Nyní, z města Melkerk.” - vyd.] Ano, pane. Odkud jste původem? [„Původně jsme ze státu New York.”] Ze státu New York, Yankee, souhlasí. (obyvatel Nové Anglie - překl.) [„Ano.”] Nu, to je veliký stát. Znám některé lidi, kteří tam bydlí. Můj strýc bydlí v Plattsburgu. Ó, v New Yorku jsme měli mnohou legraci. Jedu tam na další shromáždění, do New York City, Stone Church. V pořádku.

Nu, říkáš, že se jmenuje Mark? [Otec odpovídá: „Daniel Mark.” - vyd.] Daniel Mark, jaký skvělý mladý chlapec!

Skloňme nyní své hlavy.

Pane Ježíši, přinášíme Ti malého Daniele Marka za účelem zasvěcení jeho života. Byl dán do rukou otce a matky, aby vychovávali toto dítě v napomínání Božím. A oni vědí, že na to nestačí a proto jej přinášejí k Tobě, Pane, abys požehnal jeho život. A u vědomí toho, že dnové, ve kterých žijeme, jsou zlí. Vidíme ty malé děti, nevíme, co přinese zítřek, ale, cokoliv to bude, s důvěrou je klademe do Tvé ruky. Klademe ruce na toho chlapce a zasvěcujeme jeho život Tobě, pro život služby v Království Božím, prosíme ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Bůh ti žehnej, bratře. To je skvělý chlapec. A tobě žehnej, malý Marku.

Ó, přineste je, přineste je, přineste je z pole hříchu;
ó, přineste je, přineste je, přineste ty maličké k Ježíši.

To je nádherné! Děkuji, sestro.

11 Kolik z vás zde bylo v neděli, za které jsem se v neděli modlil a kteří pocítili výsledky a pocítili, že jsou uzdraveni? Zdvihněte své ruce. Ti, za které jsem se modlil. Ó, aj, pohleďte sem, téměř každý z nich.

[Bratr Neville říká: „Haleluja! Není to nádhera! Sláva Bohu! Slyšel jsem o tom po celý týden.” - vyd.] Ano, příteli. Já rovněž. Chtěl bych se posadit a poslouchat, viďte.

Hleďte, něco se děje, řeknu vám o tom potom. A tak, nyní, viďte, to je - to je slavné a nádherné. A jestliže… Budeme se tím zabývat v některém z dalších shromáždění, víte, někdy jindy. Začíná se to dít a my jsme za to tolik vděčni.

12 A byl jsem tam dole v Kentucky jako každým rokem, jezdívám tam. Byl jsem tam s některými ze svých přátel. Ani ne tak kvůli lovu na veverky, však víte, viďte.

Prožíváme nádherný čas a jsme vděčni Pánu!

13 Nyní musím jet, po tomto shromáždění se musím vrátit domů. A potom, a jsme… potom za nějakou dobu se znovu vrátím cestou na shromáždění do New Yorku. A jestliže se naskytne příležitost se na chvíli zastavit, proč - budeme s radostí mít další shromáždění zde v modlitebně.

A potom se musím vracet, cestou do Shreveportu. A potom pojedeme domů a míním se zde zdržet během prázdnin, bude-li vůle Páně, a vezmu s sebou rodinu. A potom - a potom chci…

Potom je na řadě shromáždění v Phoenixu, v lednu. Je to výroční shromáždění pro Obchodníky plného evangelia. A asi týden nebo deset dnů předtím se chystám pokusit pronajmout tento veliký… Lidé Jména Ježíš; kdysi to byl bratr Gracia a ten španělský bratr tam měl nádherné, veliké místo. Oni to právě postavili. Vejde se tam několik tisíc lidí, úplně nové místo a jejich shromáždění je opravdu malé. Řekli mi, že si je mohu vypůjčit kdykoliv budu chtít. Místo toho abych to dělal po částech, napříč touto dolinou, církev od církve, myslím si, že bych to všechno mohl soustředit v jednom velikém společném shromáždění, vidíte, a potom by to bylo tam.

14 A tak mohli bychom si vypůjčit tento chrám. Nyní musíme zjistit, jestli to bude možné a potom by se konalo shromáždění Obchodníků plného evangelia. Potom, dokud se neujasní cesta do zámoří, chystáme se uspořádat shromáždění na jihu během ledna, února a března, v těch jižanských zemích. A potom - potom pojedeme… neboť kdybychom s tím začali už teď a odjeli do Afriky… Vidíte, vánoční období pro ně je čtvrtý červenec. Viďte, je to dešťové a špatné období a v této době tam není možno přijet a z toho důvodu je vhodnější pro tento účel pozdější doba. A potom bychom chtěli zahájit, pokud budeme s to, v Norsku, a cestovat kolem světa, a pracovat v Africe, a tam to zakončit, bude-li vůle Páně.

Ale nyní se za nás modlete. Milujeme vás, vždyť o tom víte. A tak očekáváme mnohem více než to, co bychom mohli učinit, nebo si pomyslet, že Pán může vykonat.

15 A dnes večer věříme, že bude veliká uzdravovací bohoslužba. Věřím, že zde bude… Chci promluvit jen stručně s ohledem na večeři Páně, kterou máme dnes večer. A tak během dvaceti, třiceti minut a potom budeme mít modlitební řadu a - a ihned potom budeme mít večeři Páně. A jste vítáni, pokud zůstanete s námi; budeme rádi. Nemáme uzavřenou večeři Páně. Je to pro každého věřícího, každého věřícího.

A předtím, než přečtu Písmo, skloníme na chvíli své hlavy. Chtěl bych poprosit svého dobrého přítele, bratra Lee Vayle, zda by nás neuvedl slovem modlitby, aby Bůh požehnal své Slovo. Bratře Lee Vayle, učiníš to pro nás? [Bratr Lee Vayle se modlí - vyd.] Amen. Dej to, Pane. Dej to, Pane. Dej to, Pane. Ano, Pane. Amen.

16 Nyní s vážností a úctou přistoupíme ke Slovu. Nu, dnes ráno chci přečíst úsek z Exodu 12. kapitoly, počínaje 12. veršem, 12. a 13. verš, včetně. Naslouchejte nyní pozorně. A potom večer, před večeří Páně, si přečtěte z 12. kapitoly Exodu, celou kapitolu; neboť ten 11. verš zde, to je příprava na cestu a večeři Páně před zahájením cesty. A nyní chceme k tomu přistoupit s velikou uctivostí. Tak nyní 12. verš 12. kapitoly.

> *V tu noc zajisté půjdu po zemi Egyptské, a budu bíti všecko prvorozené v zemi Egyptské, od člověka až do hovada, a nade všemi bohy Egyptskými učiním soud: Já Hospodin.*
>
> *Krev pak ta na domích, v nichž budete, budeť vám na znamení; a když uzřím krev, pominu vás, a nebude mezi vámi rána zahubující, když budu bíti prvorozené v zemi Egyptské.*

Nechť Pán požehná svému Svatému Slovu!

17 Nu, chtěl bych nyní vzít z toho téma, pouze jedno slovo o sedmi písmenech: *Znamení*. Znamení! Chci promluvit o tom slovu, nebo vyučovat hodinu nedělní školy, na slovo „znamení.” Bible zde praví: „A

krev vám bude na znamení." A my chceme se zabývat tímto slovem: „znamení."

18 Nu, nevíme; když pozoruji hodinky a když přichází doba, dobrá, to jsou… Mám zde poznamenáno mnoho míst Písma. A tak… U vědomí, že s vámi po nějakou dobu nebudu. A ani nevíme, jestli s některými z vás se neshledáváme naposledy, tak se pokusme přistoupit k tomu s největší uctivostí. Vím, že to není snadné. Pán nám dal dnes takové pěkné ráno, pro tuto bohoslužbu, docela hezké. A pokusme se soustředit se na vše o čem - o čem budeme promlouvat, abychom… jestliže tam je něco, co si Pán přeje dát ti na vědomí, aby ti to bylo dáno.

19 A nestojíme tu pouze za tím účelem, aby nás někdo viděl. Nikdy sem nepřicházíme za tím účelem, aby jiní viděli náš oděv, který máme na sobě. Nebo… Přicházíme sem kvůli jedné věci, jak se modlil i náš bratr ve své modlitbě: „Jsme zde za účelem slyšení Slova, Slova přicházejícího k nám." Toto si přejeme, neboť to je ta jediná věc, která má pro nás význam, něco podstatného, něco, co nám pomůže.

20 A my jsme smrtelní lidé. Každá lidská bytost směřuje k Věčnosti. A bylo nám dáno dost času na to, abychom učinili svá rozhodnutí, kterým směrem se budeme ubírat. A je před námi cesta; můžeme si zvolit kteroukoliv stranu. Takto postavil Adama a Evu a takto postavil i nás.

21 Musíme si pamatovat, že nezáleží na tom co, činíme nebo jak jsme úspěšní v životě, bez Krista jsme přišli totálně o všechno. A tak, jestliže On, potom… Jestliže On je vším, co je hodno našeho očekávání, pak bychom byli těmi nejhloupějšími lidmi, kdybychom toto nepřijali a neopatrovali. Nejenom to přijali, nýbrž přicházíte k něčemu, co je ještě větší než to. Potom až to obdržíš, nevezmi to a nepolož to do police. Měl bys tím těžit.

Jako když jdeš k lékaři a dostaneš léky a potom je dáš do police. Jestliže dostaneš léky, pak ty léky ber. Jestliže jsi sužován nemocí a předpokládáš, že by ti ten prostředek pomohl, ber to, co ti bylo dáno; a takovým způsobem jak ti bylo řečeno, abys to bral, někdy záleží i na minutách, jak to bereš. A odkud můžeš vědět…

Ale v tomto případě, dnes, pouhý okamžik tvého rozhodnutí může rozhodnout o tvém věčném místě určení. Ber to takovým způsobem, jak ti to dal.

Znamení: „Krev vám bude znamením."

22 Tedy, co za prvé, znamení? Toto slovo se obecně používá mezi anglicky mluvícími lidmi, zvláště pak v Americe. Znamení je… Ve skutečnosti, slovník praví, že znamení je znakem, je znakem, že jízdné, cena, bylo zaplacené, viď; že - že jízdné, neboli cena, požadovaná cena, byla zaplacena.

Jako k příkladu jízdné na železnici nebo jízdné v autobusové lince. Jdeš a zaplatíš si své - své jízdné a potom obdržíš znamení, a to znamení neplatí na nic jiného, jen na tuto železniční linku. A je to znamení pro železniční společnost, že jsi zaplatil své jízdné. To je znamení, a nemůžeš je využít za žádným jiným účelem. Nefunguje na žádné jiné lince. Platí pouze na této lince. A to je - to je znamení.

23 Tak tedy zde, to o čem je řeč, tu kde zahajujeme, Bůh praví Izraeli: „Krev beránka je pro vás znamením." Beránek Izraele, zabitý, to bylo znamení požadované Jehovou. To musela být krev. Bůh učinil znamení a dal je Izraeli. A nebude zde účinkovat žádné jiné znamení, viďte, nebude uznáno.

24 Pro tento svět to je snůška hloupostí. Ale pro Boha, je to jediná cesta. Jediná věc, kterou požaduje, je toto Znamení. Jediná věc, kterou on požaduje je toto Znamení. Ono zde musí být. A ty nemůžeš míti toto Znamení, dokud jízdné není zaplaceno, pak se stáváš vlastníkem toho Znamení, které ti dává výsadu svobodně cestovat. „Když uzřím Krev, pominu vás." Jaká je to doba, jaká výsada, u vědomí, že v sobě nosíte toto Minutí. „Když uzřím Krev, pominu vás." To je ta jediná věc, kterou On uzná. Toto nemůže nic jiného nahradit; žádná náhražka, žádná denominace, nic jiného. Je zapotřebí Tohoto. Bůh řekl: „Já na to budu hledět."

Nezáleží na tom, jak kdo byl spravedlivý, jak byl dobrý, jaké měl vzdělání, jaký měl oblek, znamení, to byla ta jediná věc. „Když uzřím Krev, pominu vás." Krev byla znamením, že - že požadavkům Jehovy bylo vyhověno, že to bylo učiněno. Krev znamenala znamení. Krev byla znamením. Vidíte? Život, který…

25 Bůh řekl, že: „Nebo v který bys koli den z něho jedl, smrtí umřeš." A tak za život věřícího byl vzat náhradní život. Bůh ve svém milosrdenství přijal náhražku za život této poskvrněné osoby. Když se jeho dítě poskvrnilo hříchem nevíry v Slovo, Bůh, který je bohatý v milosrdenství, zjednal náhradu; a bylo to něco, co muselo umřít zástupně. Nic jiného nemohlo účinkovat.

26 A proto Kainova jablíčka a broskve a tak dále, neúčinkovaly. Musel to být život, který obsahoval v sobě krev, a když život odešel z té oběti, tato krev byla nyní znamením, že Božímu požadavku bylo vyhověno. Nu, co Bůh požadoval? Život; a krev poukazovala na to, že život odešel. A tak krev byla znamením, že život byl dán, že něco zemřelo, Boží požadavek; že život byl dán a krev byla prolita. A krev znamenala znamení, že život byl dán. Že zvíře, o kterém řekl Bůh, opustil život a že krev znamená

znamení. Vidíte?

27 Věřící modlitebník byl ztotožněn se svou obětí skrze znamení, nerad bych se příliš dlouho zdržel u těchto otázek, i když bychom se mohli byť jedinou z nich zabývat třeba celou bohoslužbu, ale chci se zde jen na chvíli pozastavit, abych to vyjádřil. Věřící musí být ztotožněn se svou obětí. Vidíte? To je pouhá oběť a on ji někam přinese a musí ji obětovat; ale musí být s ní ztotožněn. Opravdu, on musí položit nejdříve na ni ruce, ztotožnit se se svou obětí. A krev byla umístěna tam, kde se mohl nalézt pod krví. Krev musí být nad ním. A to bylo znamení, že se ztotožnil, jakožto provinivší se, a prokázal, že nevinná náhrada zaujala jeho místo.

28 Jaký nádherný obraz! Ó, vykoupený! Pohleďte, spravedlnosti bylo vyhověno, požadavkům Boží svaté spravedlnosti bylo vyhověno. A Bůh řekl: „Nyní požaduji tvůj život," poté, když život zhřešil. A nevinná náhrada zaujala toto místo. A to byla zvířecí krev; nikoliv jablíčko, broskev. To by mělo objasnit naprosto jasně každému semeno hada, že to byla krev. A tato krev, která nemohla pocházet z ovoce, pochází z nevinné náhrady. Život odešel na své místo a krev byla symbolem toho, že to zvířátko zemřelo a krev z něj vyšla.

29 A modlitebník, který použil tuto krev pro sebe, tím ukázal, že byl ztotožněn ve vykoupení, neboť se ztotožnil s… při oběti, spojil se s touto obětí a krev znamenala znamení.

Jak - jak nádherné! Jaký obraz! To je dokonalý typ Krista, přesně tak, dnešního věřícího, který stojí pod prolitou Krví, ztotožněn se svou Obětí. Je to tak dokonalé, jak to jen může být! A jelikož Kristus není zvířecí bytostí… Vidíte, zvíře umřelo, ale toto bylo…

Nejnevinnější věc, kterou, tuším, máme mezi zvířaty, je beránek. Když Bůh chtěl s něčím ztotožnit Ježíše Krista, ztotožnil jej s Beránkem. A když On chtěl ztotožnit sebe, ztotožnil se s ptákem, holubicí. A holubice je nejnevinnější a nejneposkvrněnější ze všech ptáků a beránek je nejnevinnější a nejčistší ze všech zvířat. A tak vidíte, když…

30 Ježíš byl pokřtěn Janem a Bible praví: „A uzřel Ducha Božího sestupujícího na Něj jako holubici." A proto kdyby to byl… Kdyby to byl vlk, nebo kdyby to bylo nějaké jiné zvíře, přirozenost holubice se nemohla sloučit s přirozeností vlka, stejně jako přirozenost holubice se nemohla sloučit s žádným jiným zvířetem, kromě beránka. A tyto dvě přirozenosti se setkaly, a potom mohly spolu souhlasit.

31 Vidíte nyní předurčení? Byl to beránek, když tam přišel. Vidíte? Vidíte? Byl to beránek, když - když byl přinesen. Byl to beránek. Narodil se beránkem. Byl vychován beránkem. Vidíte?

A proto, je to jediný druh pravého Ducha, který může přijmout Slovo, který může přijmout Krista. Ti ostatní se o to budou pokoušet, pokoušeli se to obdržet a umístili Ducha Božího na vlka, viďte, hněvivého, zlého, nečestného. On se tam neudrží. Duch svatý jednoduše odletí pryč. Nezůstane tam.

32 Co kdyby holubice sestoupila a místo beránka nalezla nějaké jiné zvíře? Rychle by odletěla a vrátila se zpět. Vidíte? Ale když On nalezl takovou povahu, se kterou se mohl ztotožnit, Oni se prostě ztotožnili.

A potom holubice vedla beránka a všimněte si, vedla beránka na porážku. Nu, beránek poslouchal tuto holubici. Vidíte? Nezáleží na tom, kam Jej vedla, On byl hotov jít.

33 Jsem zvědav, dnes, když Bůh si nás vede k životu úplné oddanosti a službě Jemu, jsem zvědav, jestli náš duch se někdy nevzpírá a nějakým způsobem to nevyjadřuje, jsem zvědav, zdali jsme beránci? Vidíte? Vidíte? A beránek je poslušný.

Beránek je obětující sám sebe. Nepožaduje - nepožaduje svých věcí. Můžete jej položit a ostříhat jeho vlnu. To je jediná věc, kterou má. Nikdy - nikdy proti tomu nic nenamítne; prostě obětuje vše, co má. To je beránek. Vzdá se všeho ve prospěch… vzdá se všech věcí, sám sebe a všeho ostatního.

A takto jedná pravý křesťan, jestliže… obětuje sám sebe, nestará se o nic na tomto světě, nýbrž vzdává se všeho pro Boha. Vidíte?

34 A nyní, tento Beránek, Kristus, byl dokonalý. Tak tedy skrze prolitou krev toho beránka, toho přirozeného beránka v Egyptě, tato krev byla uplatněna, a když se to stalo a svědčila o znamení, a co potom znamená Krev toho Beránka? Vidíte? Znamení, že jsme umřeli sami sobě a ztotožnili se se svou Obětí. Vidíte? Potom, Beránek a Krev a dotyčná osoba jsou spolu ztotožněni, oběť a věřící. Viďte, jste ztotožněni skrze svou Oběť. A to způsobilo, že jste tím, čím jste.

35 Tedy krev byla znamením neboli znakem totožnosti. Krev dosvědčila, že modlitebník zabil beránka, přijal beránka a použil pro sebe znamení, za které se nestyděl. Nezajímal se o to, kdo jej vidí. Chtěl, aby to viděli všichni, a umístil to na takové místo, že všichni procházející kolem mohli spatřit toto znamení.

Viďte, mnozí lidé chtějí být křesťany; a oni to chtějí činit tiše, aby nikdo nevěděl, že jsou křesťany. Nebo spolupracovníci, se kterými se stýkají, někteří si myslí: „Nu, nyní, hleďte, chci být křesťanem, ale

nechci, aby to věděl *ten-a-ten*." Vidíte? Dobrá, nyní, vidíte, to není křesťanství.

Křesťanství musí ukázat svoje znamení, viďte, veřejně, ve veřejném životě, v kanceláři, na ulici, když nás obkličuje soužení a všechno možné, v církvi, všude jinde. Krev je znamením a znamení musí být aplikováno, viďte, nebo (to není) dokonce i smlouva nemá svou platnost.

36 Krev byla znamením, neboli znakem totožnosti, ztotožňujícím tuto vykoupenou osobu. Nu, dobrá, všimněte si, oni měli, byli vykoupeni dříve, než se cokoliv stalo. Vírou aplikovali krev. Viďte, předtím, než se to stalo, krev byla aplikována vírou, ve víře, že se to stane. Vidíte? Předtím, než Boží hněv přešel touto zemí, předtím musela být uplatněna krev. Když padl hněv, bylo už pozdě.

Máme tu ponaučení, nad kterým bychom mohli na chvíli uvažovat. Pohleďte, předtím, než se to stalo, neboť přichází doba, kdy už nebudete moci uplatnit žádnou krev.

37 Beránek byl zabit v čase večera, poté, co jej měli čtrnáct dnů. A potom ten beránek byl zabit a krev byla uplatněna toho večera. Pochopili jste to? Znamení se uskutečnilo až ve večerní době.

38 A to je večerní doba věku, ve kterém žijeme. To je večerní doba pro Církev. To je večerní doba pro mne. To je večerní doba pro mé Poselství. Já umírám. Odcházím. Stěhuji se pryč ve večerní době evangelia. A prošli jsme ospravedlněním, a tak dále, ale toto je doba, kdy Znamení musí být uplatněno. Minulou neděli jsem vám řekl, že mám něco, co chci říci; to je to. To je doba, kdy si s tím nemůžete více zahrávat. Musí to být učiněno. A jestliže to kdy mělo být učiněno, pak je to nyní. Neboť můžeme spatřovat, jak se hněv chystá projít touto zemí a všechno co nebude pod tím Znamením, zahyne. Krev tě ztotožňuje. Všimněte si.

39 Neboť život zvířete se nemohl vrátit zpět na lidskou bytost. Když byla prolita krev, život odešel, samozřejmě, neboť to byl celek. A když život krve z toho odešel, život, který se různil od krve… Nu, krev je chemickou látkou života, ale život je něco jiného než krev, ale život je v krvi. A život zvířete nemohl přijít zpět na modlitebníka. Když prolil tuto krev beránka, mohl uplatnit tu chemickou látku, neboť tento život byl pryč a nemohl se navrátit.

40 Neboť nemohl přijít zpět na lidskou bytost, neboť zvířecí život nemá duši. Zvíře neví, že je nahé, ono - ono je pouze… Není si vědomo hříchu. Ono nic neví, a proto je živou bytostí, ale nikoliv živou duší. A proto ten život zvířete se nemohl vrátit zpět na lidský život, neboť v tom životě nebyla duše. Nu, zde je život, duše; život, a duše je v životě; duše je přirozeností života. A proto ono nemělo určitou přirozenost, bylo zvířecí, a proto krev byla znamením, že život byl dán.

Ale v tom nádherném místě pod smlouvou, tam je rozdíl mezi Krví a Životem. Znamením pro věřícího dnes je Duch svatý; nikoliv krev, chemická látka, nýbrž to je svatý Duch Boží. To je Znamení, které Bůh od dnešní církve požaduje. Bůh musí vidět toto Znamení. Musí to vidět v jednom každém z nás.

41 A proto když se blíží večerní stíny a z výsosti má být vylit hněv na bezbožné národy a na bezbožné nevěřící, na vyznavače, kteří to nevlastní, na to všechno! A pokoušel jsem se otevřít se a žít počestně uprostřed všeho a přesvědčit se, v čem to vázne, dříve než jsem o tom promluvil. Nyní žijeme ve stínech a hněv je připraven udeřit a Bůh požaduje Znamení, že ty, ty sám, jsi přijal Jeho Znamení, Ducha svatého. To je jediný způsob a jediný znak, který Bůh pomine, neboť to je doslovný Život Ježíše Krista navrácený do věřícího.

Život zvířete se nemohl vrátit zpět, a proto krev měla být umístěna na veřejích, na dveřním trámu a veřeji dveří; aby každý kolemjdoucí, celá veřejnost, všichni procházející se kolem domu, věděli, že zde bylo na dveřích znamení, krev, že u těchto dveří umřel život. Amen!

42 Tímto způsobem to musí být dnes s každým věřícím, naplněným Duchem svatým; Znamení, že krev Beránka, život, který byl v Beránkovi, se vrátil zpět a je tam veřejně zapečetěn a každý kolemjdoucí, který na tebe promluví, nebo který má s tebou něco do činění, spatří, jak byla uplatněna tato Krev, a že Znamení Života, který byl v Krvi, je na tobě. Jsi v bezpečí od hněvu. A pouze tímto způsobem; nikoliv členstvím. Nikoliv, příteli!

Život zvířete nemohl přejít na věřícího, neboť to bylo zvíře, a týkalo se to jen svědomí a poukazovalo to na to, že přijde dokonalá Oběť.

43 A nyní, jak zde může být dokonalejší oběť než Bůh sám, který se stal Vykoupením, On sám? Když Bůh byl učiněn tělem, ve své vlastní stvořitelské Krvi, tím jediným prostředkem, skrze který se mohl vrátit zpět život Boží.

Neboť jsme se všichni narodili skrze sex a proto život, který v tom je, je z toho světa a ten život neobstojí. To je věc, která je už odsouzena a zavržena. To už nelze zalátat. Nelze to nijak zalátat. Nelze to nijak vyhladit. Nelze to vylepšit. To musí umřít! To je jediný požadavek ohledně toho. To musí umřít.

A tato Náhrada, Život Ježíše Krista se musí do tebe navrátit, což je Duch svatý, Boží znamení; totiž

že jsi přijal Krev Jeho Syna, Ježíše Krista.

A proto, za dnů Wesleye… Za dnů Luthera bylo vyučováno, „věřit.” Za dnů Wesleye, „Chemickou látkou je Krev.” Ale toto je poslední den, kde je požadováno Znamení. A to spolu tvoří úplný celek pro Vytržení. Vidíte to? [Shromáždění říká: „Amen.” - vyd.]

44 Voda, krev a duch přicházejí, když matka rodí dítě. První věc, která praskne při normálním porodu, je voda, druhá věc je krev a ta třetí je život.

A z těla našeho Pána Ježíše Krista vyšla: voda, Krev a Život. A Církev, jako celek, spolu, byla vzdělána skrze ospravedlnění, posvěcení a křest Duchem svatým, což je Znamení.

45 Jak praví Židům 11: „Všichni tito chodili v kůžích ovčích a kozích, opuštěni, a jak s nimi bylo zacházeno, aby bez nás nepřišli k dokonalosti.”

46 A Církev v tomto dni, kdy přijala Znamení, křest Duchem svatým, totiž že, Krev byla prolita a že Duch svatý je v Církvi; tedy, bez nás, oni nemohou povstat. Oni se spoléhají na nás, neboť Bůh zaslíbil, že to tu bude, a že někdo tam bude. Nevím, kdo to bude, ale někdo to přijme. Nesu zodpovědnost pouze za to, abych to kázal. A Boží starostí je dohlížet na předurčené semeno. Ono tam bude. Neboť oni tam budou, každý z nich, jeden vedle druhého; věk vody, věk krve a nyní znamení, věk Ducha svatého.

47 A, pamatujte, Izrael procházel mnoha věcmi, ale byl to čas večera, kdy bylo požadováno znamení; ne ráno, ne během přípravy, ne během čtrnácti dnů držení toho beránka. Izrael věděl, že něco přichází.

Věděl to Luther, věděl to Wesley, Stejně tak Finney, Knox, Kalvin. To je To. Věděli, že přijde doba, kdy se Ohnivý sloup vrátí zpět do Církve. Věděli, že přijde doba, že se tyto věci stanou, ale oni se toho nedožili, aby to spatřili, nýbrž jen po tom vyhlíželi.

Izrael věděl, že něco přijde, ale byla to večerní doba, kdy krev beránka, znamení, byla umístěna na dveře. A přece, beránek už byl vybrán.

48 Byl to celou dobu Beránek. Byl to Beránek v Lutherově době, byl to Beránek - Beránek ve Wesleyově době, ale nyní je čas Znamení, a každý dům musí být přikryt tímto Znamením. Každý dům musí být přikryt Znamením. Vše, co se nachází uvnitř, musí být přikryto tím Znamením. A Dům Boží je tělo Ježíše Krista a skrze jednoho Ducha jsme vekřtěni do toho Znamení a stali jsme se Jeho částí, Bůh totiž řekl: „Když uzřím vystavené znamení, pominu vás.” Jaká je to hodina, ve které žijeme! Ó!

49 A krev ztotožnila, ztotožnila věřícího, neboť život odešel a nemohl se více vrátit, a tak on musel použít tu sloučeninu. Musel mít něco jako nátěr, krev, chemickou látku, která dokázala, že život z toho odešel.

Nyní je Znamením samotný Duch. Samotný Duch svatý je Znamením, nikoliv Krev. Krev byla prolita na Golgotě, to je pravda. Ale Krev, pokud se jedná o to, se vrátila zpět do prvků, ze kterých vznikla, z pokrmů, které On jedl. Ale hleďte, uvnitř té krevní buňky byl Život, který uvedl tuto krevní buňku do pohybu. Jestliže to bylo… Chemická látka neměla Život sama v sobě, a proto nemohla vegetovat. Ale když do této chemické látky krve vstoupil Život, zformoval buňku. Zformoval svou vlastní buňku a potom buňku za buňkou, dokud se nestal Mužem. A tento Muž byl Bohem v těle, Emanuelem. Ale když tento Život se vrátil zpět, ta chemická látka k tomu přispěla, ale Znamení, to je Duch svatý na Církvi, tak že Kristus může být spatřen.

50 To musí být, neboť žena a její muž se stanou jedno. Oni se stanou jedno. A stejně tak Nevěsta a Kristus se stanou jedno. Služba Nevěsty a služba Kristova, to je jedno a totéž. A pamatujte: „První zajisté knihu napsal jsem, ó, Teofile, o všech věcech, které začal Ježíš činit i učit.” Jeho smrt Jej nezadržela. Nikoliv, příteli! On se znovu vrátil. Nikoliv jako třetí osoba, nýbrž ta stejná Osoba, se vrátila znovu ve formě Ducha svatého a pokračuje v tomto díle; a pokračuje dál, praví kniha Skutků. „Ježíš Kristus včera i dnes, tentýž jest i na věky.” To je Znamení. To je ten znak.

51 Když Petr a Jan vstupovali bránou, která se jmenuje krásná, ležel tam člověk, mrzák, chromý od života své matky a on řekl: „Stříbra a zlata nemám, ale což mám, to tobě dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a choď.” Vidíte? A oni k nim promluvili a poznali, že to jsou lidé negramotní a nevzdělaní, ale všimli si při nich rovněž, že byli s Ježíšem. Pohleďte, to znamení tam bylo dáno na odiv. Viďte: „To, co mám!” Spatřili bídného, padlého bratra, který tam ležel, zmrzačen a znetvořen a tak dále. A ten stejný život, který byl v Kristu, byl zároveň v nich: „To, co mám!”

„Ve jménu mém ďábly vymítat budete.” Nikoliv: „Já budu.”

„Vy budete!”

„Řeknete-li té hoře!” Nikoliv: „Řeknu-li já.”

„Řeknete-li vy té hoře!"

Ó, bratře, hodina vystavení Znamení je blízko. Můžeme to už vidět. Víme, že jsme už blízko konce. Předvedli jsme už různého druhu poselství, abychom ukázali znamení a zázraky a nyní se vracíme k tomu, co je Církev povinna činit. Znamení musí být ukázáno. „Když uzřím krev, minu vás." Nic jiného neúčinkuje. To musí být Krev. Nu, Duch svatý je naše Znamení od Boha.

52 Jakožto význačný teolog, vzdělanec, určitý baptistický bratr, skvělý muž, vynikající charakter, když jednou ke mně přišel a řekl: „Bratře Branhame," řekl, „ty mluvíš o tom Duchu svatém?" řekl, „jakže, to není nic nového." Řekl: „My jsme to vyučovali odjakživa." Řekl jsem mu, no, já… On řekl: „My jsme přijali Ducha svatého."

Řekl jsem: „Kdy jste jej přijali?"

On řekl: „Když jsme uvěřili." Neboť vím, že to je baptistická teologie, že: „Když uvěříš, přijmeš Ducha svatého."

Řekl jsem mu: „Tehdy řekl Pavel, ve Skutcích 19, skupině několika baptistů, jelikož to byl baptistický kazatel, který byl jedním z Janem obrácených a dokazoval Biblí, že Ježíš byl Kristem."

53 „Když prošel vrchní krajiny, přišel do Efezu a nalezl některé učedníky a řekl jim: ‚Přijali jste Ducha svatého uvěřivše?' Oni řekli: ‚Ba, ani jsme slyšeli, že jest Duch svatý.' Tehdy se jich zeptal, jak byli pokřtěni." A oni nebyli pokřtěni ve jméno Ježíše Krista, obětního Beránka. Oni s ním vůbec nebyli ztotožněni. Oni tomu pouze věřili; jako lék, který máte a nepoužijete jej. Pavel jim nařídil, aby byli znovu pokřtěni ve jméno Ježíše Krista.

A když to učinili, potom na ně sestoupilo Znamení. Byli s tím ztotožněni skrze zázraky a znamení Ducha svatého, který skrze ně mluvil jinými jazyky a prorokoval a zveleboval Boha. Byli ztotožněni jakožto se svou Obětí.

54 A Duch svatý je znakem naší totožnosti. On je naším znakem totožnosti, jakožto křesťanů. Nikoliv členství v církvích, nikoliv naše porozumění Bibli, nikoliv naše známost o Bibli. Jedná se o to, jak moc znáš jejího autora, viď, na kolik v tobě žije její autor. Tvoje - tvoje já, je pryč. Víc neexistuješ. Považuješ se za mrtvého a žije v tobě Znamení. A to není tvůj život; to je On.

Pavel řekl: „Život, který nyní žiji." On žil odlišným životem, ve srovnání s tím dřívějším. „To nejsem já, to Kristus je živ ve mně." Toto je ztotožněné Znamení, které požaduje Bůh. Být ztotožněn se svou… Ztotožnění se svou Obětí, s Životem našeho Spasitele v nás, Duchem svatým.

Ó, jaké jasné Znamení! Nemůže už být žádné jiné Znamení. Ó, aj, kdybyste jen mohli postihnout tuto myšlenku. Kdybych měl dnes ráno takovou sílu slov, že bych to byl s to vyjádřit a dostat do vašich duší, které jsou uvnitř; nejen vašich uší, nýbrž vašich duší, a mohli postřehnout jakou to má záruku. To, to je zapotřebí, to vám dá odpočinutí.

55 Co kdybyste se dopustili zločinu a měli být postaveni před federální soud. A uvědomovali byste si, že, budete-li shledáni vinnými, umřete, půjdete na elektrické křeslo nebo do plynové komory, nebo jakýmkoli způsobem se s vámi veřejně vypořádají, snad pověšením, nebo něčím, lynčováním, jakýkoliv bude ten trest. A víte, že máte… Jste vinen. Víte, že jste se provinili a musíte zemřít, pokud neseženete nějakého obhájce, který vás bude zastupovat a který vás může z této šlamastiky dostat. Přáli byste si mít toho nejlepšího obhájce.

A potom, když budete mít dobrého a chytrého obhájce, budete cítit, že vaše věc je trošku… dopřejete si trošku uvolnění, neboť máte obhájce. Ale nadále zůstává otázka, bude-li tento obhájce s to změnit názor soudce nebo poroty; jestliže tento obhájce, pomocí chytrého projevu a známosti zákonů, bude s to změnit a bude moci váš případ obhájit a dokázat, že - že máte žít. Ale přece, v celé své - své veliké autoritě a vznešeném projevu, který je s to přednést, a rovněž dojmu, jakým zapůsobí na porotu nebo soudce… Snad se na chviličku uvolníte, ale nadále váš rozum zaměstnává otázka: „Je schopen toho dosáhnout?"

56 Ale v tomto případě Soudce, On sám, se stává naším Obhájcem. Bůh se stal člověkem. Žádný obhájce toho nemohl docílit. Nemohli jsme nalézti ani jediného. Mojžíš a zákon, proroci, nikdo to nemohl docílit. A tak soudce se stal zároveň Porotou, Obhájcem a Soudcem, On sám; a vzal spravedlnost svého vlastního zákona do svých vlastních rukou a zaplatil tuto cenu, On sám. O kolik bezpečnějšími můžeme být? On poslal svůj vlastní život zpět na nás, jakožto svědka, že to přijal. Jaké bezpečí!

„Ano, i kdybych šel údolím stínu smrti, nebudu se báti zlého, neboť Ty se mnou jsi."

57 Když On se stává zároveň Soudcem, jakožto i Porotou a - a Obhájcem, obhájil náš případ. Dle Jeho zákona jsme byli nalezeni vinnými; a On přišel a zaujal místo této provinivší se osoby, která byla ve svatyni. Sňal její hřích. Vzal jej na sebe a umřel a zaplatil cenu a prolil svou Krev, a dal zpět své vlastní

znamení, svůj vlastní život.

Takže jsme dokonale… Případ je zamítnut. Není více hříchu pro věřícího. Ó, Bože, smiluj se, nemohou-li to lidé spatřit, že ten případ už neexistuje. „Kdo slyší slova má a věří tomu, který mne poslal, má život věčný a nepřijde na soud a přešel ze smrti do života.” Zde je ten případ. Věc je zamítnuta! To už není nadále žádným případem. Amen! A tak bezpečně, bezpečně s uplatněným Znamením, a když se tam chystá udeřit na dveře, on to má pod kontrolou. Vidíte? Ano.

58 Znamení je uplatněno. Nyní bude respektováno pouze Znamení. Vidíte, On to tak způsobil, aby Znamení mohlo přijít. Znamením byl Život Boží.

A když Bůh učinil prvního člověka, učinil jej svým synem. A ten syn se zkazil, když uposlechl svou manželku místo Boha a žena uposlechla ďábla místo svého muže, a když to učinila, byli vespolek tak zkažení, že to způsobilo zkázu. A On věděl, že když se toho dopustili, zplodí na svět děti. Toho ovoce uprostřed zahrady se nesměli dotýkat a potom, když se to stalo, uvalili na sebe hřích. A proto celá lidská rasa, která se narodila, byla v hříchu. A nebylo tu žádného východiska.

59 A tak Bůh sestoupil dolů. Je zde pouze jediná možnost navrátit člověka zpět; to je přivést syna k sobě zpět. A jak to může docílit, když tam stojí Jeho vlastní zákon a praví, že je „potupen”? Potom sám Otec se stává jedním z nás. To je ten pravý Beránek. To je Jeho záměr, který měl ve svém úmyslu.

Z tohoto důvodu byl beránek tímto způsobem představen v Edenské zahradě, u vědomí, že jednou se setkají beránek s holubicí, když beránek a holubice budou spolu. Tím On předzvěděl, že se my všichni budeme moci sejít. A on byl nyní ochoten učinit takovou oběť, aby mohlo být uplatněno Znamení, že už více nejsme cizí, už více nejsme příchozí, ale jsme syny a dcerami Božími. Adam a Eva, muž a žena, spojeni vespolek, jsou syny a dcerami Božími v Ježíši Kristu, skrze Jeho velikou oběť.

60 Tak tedy, abychom neudělali chybu! Semeno toho života, který musí být uložen do země, toho těla, které je porušitelným semenem; a tento život, pokud je životem převráceným v semenu, zahyne spolu s tím semenem. Ale On do toho vložil Život věčný a ztotožnil se s ním jako svým vlastním a že při zmrtvýchvstání On jej vzbudí znovu a tak nebude zatracen. Vidíte, co tím míním? [Shromáždění říká: „Amen.” - vyd.]

Zde to je, to nemůže nyní zahynout. Leží na tom Život. To je Znamení, které leží na tom malém těle, leží nad duší této osoby.

61 To je Znamení, Duch svatý, že to patří Bohu. Je to Jeho. „Když uzřím znamení, minu vás.” Jasné znamení, Duch svatý je naším znamením. A proto, když přijímáte Ducha svatého, přešli jste ze smrti do Života. Toť vše, co je zapotřebí, neboť Život je ve vás. Nemůžete zahynout.

Bible praví: „Kdož se narodil z Boha, hříchu nečiní, aniž může hřešit, neboť símě Boží,” amen, „símě Boží v něm zůstává.” A jak může hřešit, jestliže bezhříšný Bůh přebývá v něm. Jestliže se nachází v bezhříšném Bohu, jak potom může hřešit? Nezáleží na tom, co učinil, Krev jej přikryla. Vidíte? On je nyní novým stvořením. Jeho touhy a ambice jsou z nebe, neboť se změnil z koukole v pšenici. Jeho žádosti nejsou tytéž jako kdysi a on to ukazuje.

Říkáš: „Ó, věřím tomu.” A dále hřešíš? Ne! Jsi sveden. Vidíš? Nemůže to projevit nic jiného, než Znamení.

62 Izraeli bylo nařízeno stát pod touto krví, dokud nepřijde příkaz k pochodu. „Nevzdalujte se zpod toho!” Když byli jednou pod znamením, byli tam zapečetěni. „Nevzdalujte se odtud.” Oni tam setrvali, dokud neuhodila půlnoc a neozvaly se trouby. A když zatroubily trouby, ty staré beraní rohy začaly troubit, všichni pochodovali ven se svými zásobami a šli do zaslíbené země.

Stejně tak je to s mužem nebo ženou, kteří jsou naplněni Duchem svatým, oni jsou zapečetěni a zabezpečeni proti každé škodě a nebezpečí. Celý jeho život ukazuje, kým je, kamkoliv kráčí, čímkoliv se zabývá, s kýmkoliv mluví. Když potká ženu, když potká spolupracovníka, když potká cokoliv, leží tam Znamení. Amen! A když se přiblíží smrt: „Nebudu se báti zlého, neboť Ty jsi se mnou,” toto Znamení tam spočívá. A co se týče zmrtvýchvstání, on tam bude, neboť Bůh jej vzbudí v ten den nejposlednější. Řekl to Ježíš! „Když uzřím krev, Znamení, pominu vás.” Ó!

63 Pamatujte, když nebylo ukázáno toto znamení, samotná smlouva byla zrušena. Jistě. Smlouva byla zrušena. Neplatila smlouva, pokud tam nebylo to znamení. Znamení znamenalo smlouvu. Bůh s nimi uzavřel smlouvu, ano, příteli, ale znamení muselo být. Smlouva neúčinkovala, pokud tam nebylo znamení.

Mnohý žid tam mohl říci: „Pojďte sem! Nemám žádnou krev na dveřích, ale chci vám něco ukázat, jsem obřezaný žid. Jsem obřezán.” Tím nebylo míněno *to*. [Bratr Branham louskl prsty]. „Když uzřím krev! Když uzřím znamení!”

Můžete říci: „Jsem baptista, presbyterián, metodista,” nebo čímkoliv chcete být.

Ale: „Když uzřím Znamení!"

Řeknete: „Jsem věřící. Moje maminka byla členem této církve. Můj tatínek byl členem této církve. Byl jsem členem od svého dětství." Tím není míněno *to*. [Bratr Branham louskl prsty]. „Nelžu, nekradu. Nečiním *toto*. Já…" [Bratr Branham louskl prsty - vyd.]. Patřím k Branhamově modlitebně. „Činím *to, ono, tamto.* Věřím celému Slovu."

64 Tito židé mohli namítnout: „Věřím v Jehovu!"

Mohli možná naslouchat poselství na tuto hodinu. Jistě. Měli mnoho poselství, ale toto bylo poselství na tuto hodinu. Vidíte? Věřím poselství na tuto hodinu. Ano, krev byla uplatněna ve večerní době.

Mohl jsi říci: „Já, já jsem žid."

Dnes lidé říkají: „Jsem křesťan. Mohu ti dokázat své dlouhé členství. Chci, abys mně usvědčil v tom, kdy jsem něco ukradl, kdy jsem byl souzen. Ukaž mi, kdy jsem zcizoložil. Nečinil jsem žádnou z těchto věcí, nebo něco obdobného. Ukaž mi jediný případ." To nyní nic neznamená. Ne, ne. Hleďte, nezáleží na tom, kolik měl smlouvy, smlouva neúčinkovala. To neúčinkuje.

Řekneš: „Vždyť studuji Bibli."

65 Nezajímá mně, co jsi. Bez této smlouvy je nad tebou Boží hněv. Vidíš? To souhlasí. To tě každopádně doběhlo. Ano. „Tvoje hříchy tě nalezly." Čím je hřích? Nevírou. Nevěříš Poselství. Nevěříš Slovu. Nevěříš svědectví toho Znamení, Jemu samotnému, když se to prokázalo ve vašem středu. A ty jsi Tomu neuvěřil? Nezáleží na tom, nakolik tomu věříš. Musí to být uplatněno.

Můžeš říci: „Věřím tomu. Věřím tomu. Věřím, že to je Pravda." Potom to je zcela v pořádku a přece to musí být uplatněno.

66 Jakže, jestliže tam stál žid a čeřil krev beránka, který krvácel a řekl: „To vyžaduje Jehova."

A stál tam kněz a řekl: „Ano, příteli, věřím, že to je pravda," ale neuplatnil to ve svém vlastním domě. On se nechtěl ztotožnit s touto skupinou; nikoliv, příteli, s tím fanatikem s tou krví na dveřích. On si nepřál toto ztotožnění. Nezáleží na tom, jakým knězem on byl, v jaké míře znal Slovo, jak dobrou měl výchovu, jaké skutky činil, kolik dával nuzným, kolik přinášel obětí!

Pavel řekl: „I kdybych vydal tělo své k spálení, jako oběť; dal všechny své statky na pokrmy pro chudé; měl tak velikou víru, že bych hory přenášel a tak dále; a mluvil v jazycích jako lidé a andělé; a všechny další věci," a řekl: „Nejsem nic, dokud není uplatněno toto Znamení. Dokud zde není toto Znamení!" A to je věc, o které káži dnes večer, láska. Vidíte? „Nu, dokud toto není uplatněno, nejsem nic." Vidíte?

67 Nezajímá mne to, můžeš vymítat ďábly. Mohls uzdravovat nemocné silou své víry. Mohls všechny tyto věci činit. Ale pokud tam není toto Znamení, jsi pod Božím hněvem. Můžeš být věřící. Můžeš stát za kazatelnou a kázat evangelium. „Mnozí přijdou ke mně v ten den, řkouce: ‚Pane, Pane, zdaliž jsme neprorokovali v Tvém jménu, nekázali v Tvém jménu? Zdaliž jsme nevymítali ďábly v Tvém jménu?' Zároveň metodisté, baptisté a letniční. Ježíš řekne: ‚Odstupte ode mne, činitelé nepravosti. Nikdy jsem vás neznal.'"

„Ale když uzřím Znamení, pominu vás." To je Boží požadavek pro tuto hodinu. Poselství večerní doby je, uplatnit Znamení.

68 Satan naházel různé druhy padělků, jako podání ruky, důkazy a jiné věci. Zapomeňte na to! Nadešla hodina, kdy Znamení, pouze Ono; nikoliv nějaký padělek, pokrytectví, náhražka něčeho.

Nadešla hodina, kdy se ztotožňuje samotné Znamení uprostřed nás a dokazuje, že On je Ježíš Kristus včera i dnes, tentýž i na věky a že On je právě se svým Slovem. To musí být uplatněno. Člověk, který praví, že má Znamení a popírá toto Slovo, co potom s tím? To není možné. Znamení tu musí být. „Když… Krev bude pro vás znamením." Nyní Duch svatý, ten Život, který byl v Krvi, je pro vás znamením. Za chvíli se k tomu dostaneme, viďte. Duch svatý je Znamením. Věc je uzavřena. Ano, příteli. Nu, pamatuj si. A…

69 Nezáleží na tom, kdo jsi, jak dobrý jsi, kolikrát jsi poskakoval nahoru a dolů, ke kolika církvím ses připojil, kolik dobrých skutků vykonals, to nemá pro tebe žádný význam, pokud jsi neuplatnil Znamení. To je večerní doba. V Lutherově době to účinkovalo dobře, ve Wesleyově době to účinkovalo dobře, ale to neúčinkuje nyní. Ne.

Ano, držení beránka tehdy bylo v pořádku. Ti, kteří tehdy umřeli před uplatněním krve, to byla jiná věc. Ano, příteli. Oni se řídili dobrým svědomím. Budou souzeni podle toho jestli…

Pokud byli předurčeni, potom byli tím zasaženi, pokud ne, nikoliv. Tak je to. Je to prostě Bůh. On -

On ospravedlňuje, koho chce, smilovává se, nad kým chce, potupuje, koho chce. On je Bohem. To je všechno. „Smilovává se, nad kým se smilovává, potupuje, koho potupuje.”

70 Žid mohl klidně prokázat, že je věřícím podle obřízky.

Je zde mnohý muž, fundamentální muž, který vezme Bibli a řekne: „Jsem věřící a Ježíš řekl ‚skrze víru' spaseni jsme. A já jsem věřící, ale křest Duchem svatým je nesmysl.” Potom není uplatněno Znamení. Nezáleží na tom, do jaké míry věří, je to neplatné.

Jako obřízka u židů. On řekl: „Jsem žid. Proč bych tam měl chodit a chovat se jako ta banda fanatiků?”

71 Mojžíš tam stál, procházel sem tam ulicemi, říkal: „Poselství večera je tu! Stane se na konci těch čtrnácti dnů, svoláte spolu to shromáždění a zabijete beránka. Celé shromáždění Izraelské jej zabije, vloží na něj své ruce, ztotožní se s ním. A ta krev bude nanesena na veřeje, dveřní trámec, a, ‚když uzřím krev, pominu vás, neboť to je znamení, že jste akceptovali smrt beránka, kterou jsem vám obstaral.'” Ta krev byla znamením.

72 Nyní Duch svatý je Znamením. „Budete naplnění Duchem svatým po nemnohých těchto dnech.” A když byla prolita Krev, Znamení bylo posláno v den Letnic, jakožto valící se prudký vítr.

To bylo téma každého apoštola. Ono zaznělo: „Přijali jste Ducha svatého, když jste uvěřili? Pokání čiňte a pokřtěte se ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha svatého, neboť to je Znamení, amen, že jste přešli ze smrti do Života.” Ano prosím. Když toto… židovská církev zanikla, pohané dostali převahu a to odpadlictví; nyní ona vyšla, Nevěsta, a byl shromážděn ostatek z pohanů pro jeho Jméno.

73 Vidíte, co tím míním? Vidíte, co tu o tom praví Písmo? Jestliže Znamení nebylo uplatněno, potom neúčinkovala smlouva. Vidíte? To musí být. Neboť jestliže říkáš, že věříš a nedržíš se pokynů Slova, pak tomu nevěříš. Vidíte? Můžeš být obřezán, můžeš se někam připojit, i když jsi pokřtěn, učinil jsi všechny tyto věci; to stále není Znamení, Duch svatý.

74 Ten vynikající učenec přišel nedávno ke mně, jak jsem se o tom zmínil. Řekl: „Bille,” řekl, „Abraham věřil Bohu a bylo mu to přičteno za spravedlnost. Co více mohl tento muž učinit, než tomu věřit?”

Řekl jsem: „To souhlasí, doktore. To souhlasí. On věřil Bohu. Bible to praví. Jsi v pořádku. Do této chvíle jsi v pořádku.”

Dokud dvanáct špehů, kteří byli posláni prošpehovat kananejskou zem, dokud šli směrem ke Kanánu, získávali zem; ale když přišli k hraniční čáře, potom to odmítli.

Řekl jsem: „Vy baptisté jste v pořádku do toho bodu, do kterého jste došli, ale přijali jste Ducha svatého poté, co jste uvěřili?” Řekl jsem: „Pamatuj, Bůh uznal Abrahamovou víru. On - on uvěřil Bohu a bylo mu to přičteno jako spravedlnost, to souhlasí, ale když mu Bůh dal pečeť obřízky, jako znamení, jeho znamení.” A jeho tělo, obřízka, nesouvisí s duší, ale to bylo znamením, že On, Bůh, uznal jeho víru.

A On nám dal znak, Ducha svatého, že nás uznal, jakožto věřící. Neboť: „Pokání čiňte a dej se pokřtíti každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha svatého. Neboť toto zaslíbení je pro vás!”

75 A nyní k jádru věci. Ohledně židů, nezáleželo na tom, v jakém stupni mohli prokázat, že byli obřezáni, ale museli ukázat znamení. Pokud scházelo, smlouva neúčinkovala. Jako by nebyla.

To stejné je nyní, ta stejná věc. Nezáleží na tom, co činíš, nezáleží na tom, jak můžeš vysvětlovat Bibli. Můžeš být studentem Bible. Ó, aj! Můžeš říci: „Jsem věřící a tak dále.” Ale přesto vše je požadováno znamení. Student Bible, můžeš říci: „Jsem dobrý člověk, bratře Branhame.”

„Nezajímá mne cizí názor, nemůžeš překonat toho člověka. Nikdy ve svém životě jsem jej neviděl spáchat nějaké zlo.” *To* nemá s Bohem co do činění. [Bratr Branham louskl prsty]. Zůstává jeden požadavek, pouze jediný!

A ty sám to rovněž nemůžeš učinit. Nemůžeš dát krev na dveřní trámec, jakže, znamení nemohlo být, dokud beránek nezemřel. A krev byla jasným znamením, že beránek skonal. To není žádné pokrytectví; beránek vskutku zemřel!

76 A Duch svatý je jasným Znamením, že tvůj Beránek umřel a ty jsi přijal to Znamení na sebe, neboť Jeho vlastní život je v tobě. Vidíš? Není zde žádné pokrytectví. Není tu žádný podfuk. To není žádný padělek. Je to tady! Ty to víš. Ty to víš. Svět to ví. Znamení je zde.

Nezáleží na tom, jak dobrá je dotyčná osoba. Může to být student Bible. Může to být… Může to být jakýkoliv dobrý člen církve. Může to být dobrá osoba. Může to být představený nějaké denominace.

Může to být nějaká římská hierarchie. Nevím, kdo to může být, nevím - na tom nezáleží.

77 Ale, Izrael, každý student Bible ví, že Izrael byl typem Církve, přesně tak, do zaslíbené země. A ona tam putuje.

Ale, když přišel čas večera a měli vykročit na cestu, byl zde jeden závažný požadavek. Nezáleželo na tom, nakolik někdo byl židem, jak uměl uskladnit úrodu, jak se staral o sousedy, kolik práce vykonal, jak dobrým členem byl, kolik desátků platil. Všechny ty věci byly dobré. To bylo v pořádku. Byl to dobrý člověk, uznávaný uprostřed svého lidu jako počestný muž. Ale bez znamení krve zahynul.

78 Ó, nechť mi Bůh pomůže, a v této chvíli zároveň i na páskách, abych to dobře definoval!

Bez ohledu na to, že jsi mohl kázat evangelium, mohl jsi vymítat ďábly, mohl jsi mluvit v jazycích, mohl jsi křičet, tancovat v Duchu, ale bez Znamení.

Řekneš: „A je to možné?"

Pavel řekl, že to je možné. „Bych jazyky lidskými mluvil i andělskými, i kdybych vynaložil na pokrmy pro chudé všechen statek svůj a kdybych vydal tělo své k spálení na oběť, i kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel a tak podobně, nic nejsem." Nespoléhejte se na to. Jedná se o znamení! Nezáleží na tom, co jsi činil, jak dobrý jsi; když udeří Boží hněv, uzná pouze Znamení.

79 To je znamení, že požadovaná cena byla zaplacena. A cena, která byla zaplacena, to byl Život Pána Ježíše Krista a On dal svůj život. A Jeho Duch se vrací zpět na tebe jakožto Znamení, že jsi byl přijat. A ty nosíš to Znamení s sebou, dnem i nocí, nejen v neděli. Neustále máš to Znamení. „Když… Krev bude pro vás znamením."

Říkáš: „Stále věřím. Jsem věřící." To je v pořádku. Ale jestliže odmítneš Znamení, jak můžeš být věřící? To mluví proti tobě. Víš, to mluví proti tvému svědectví, které jsi vyslovil.

Student Bible, dobrá osoba, člen církve, cokoliv jsi, to neznamená nic. Ano, příteli. Snad tvůj otec je kazatelem. Snad tvá maminka byla svatá. Snad… To je v pořádku, oni si zodpoví za sebe. Jak jsem už řekl…

80 Lidé se pokoušejí učinit Boha nějakým velikým starým, tlustým, stařeckým dědečkem, viďte, s bandou vnoučat, třeba malým Rickym a Elvisem a: „Na tom přece není nic zlého."

Nikoliv Bůh! On nemá vnoučata. On je Otec. Musíš být znovuzrozen! On není velký dobrácký stařec.

On je Bůh soudu. Bible praví, že je. Jeho hněv je prudký. Nešlapej po tom a potom neočekávej, že tě Jeho dobrota jednou vezme, v tvých hříších, že tě vezme do nebe. Kdyby to učinil, pak by musel prominout všem ostatním a přijmout Evu. Buď budeš věřit Jeho Slovu, nebo budeš… zahyneš. Věříš-li Jeho Slovu, Znamení bude nad tebou. Aj!

81 Tu noc se smrt chystala udeřit na Egypt - brzy. Byla to strašná doba; všechny jejich ceremonie, jejich sváteční dny, jejich postní dny.

Bůh je navštívil. Bůh ukázal své veliké zázraky a znamení uprostřed nich. Co to bylo? Zastavme se na chvíli. Bůh jim prokázal svou milost. Dal jim příležitost.

Nemohli to odmítnout a říci: „Na tom nic není. To je nesmysl. To se přihodilo něco tam ve vodopádech, tam vznikla nějaká erupce a uvolnila se červená hlína a to způsobilo, že moře zčervenalo." Potom přišlo krupobití. Potom přišly žáby. Bůh připravil místo a vložil své Slovo do úst proroka. A stalo se, co řekl, a oni to spatřili. Nemohli to popřít.

Zač Mojžíš žádal, to Mojžíš od Boha obdržel, neboť pouze on mluvil Slovo Boží. On řekl: „Učiním tě bohem." Mojžíš byl pro ně bohem. Vidíte? Oni v tom neviděli žádný rozdíl, tak On řekl: „Ty budeš bohem a Aron bude tvým prorokem. Viďte, ty budeš jako bůh, neboť tě vezmu, tvůj hlas, a skrze tebe budu tvořit. A promluvím a lidé nebudou s to popřít to, neboť to bude přímo tam. Co řekneš, to se stane." Ó, oj! Tak to je. „Ukáži ti tyto věci." Oj! A Egypt je spatřil. Oni je spatřili právě předtím, než přišla večerní doba, nebo právě v době večera.

On jim prokázal svou laskavost. Ukázal jim, že to může vzít zpět, uzdravit.

82 Kouzelníci se pokoušeli o to stejné, ti herci. Všude je naleznete. Byl tam Jannes a Jambres, oni tam stáli. Ale když už to vážně dospělo k této věci, potom to neměli. To souhlasí. Chvíli na to stačili. Ale potom jejich nemoudrost byla zjevná všem.

A zdaliž Bible nepraví, že ta stejná věc se bude opakovat v posledních dnech, „jako Jannes a Jambres zprotivili se Mojžíšovi?" Ale jejich nemoudrost byla zjevná všem, tak to bude znovu. Vidíte? Tak to je, lidé na mysli porušení a protivníci ve věcech Pravdy, Skutečnosti. Mohou mít sbory, a veliké věci a

veliké vysoké, velice květnaté věci, ale jejích hodina nakonec přijde.

Stůj pevně se Znamením! To si Bůh od nás přeje. Drž se Jeho Slova. Nevzdaluj se od něj. Stůj u toho. Praví to Bible.

Smrt měla udeřit. Bůh jim prokázal milosrdenství, ukázal moci a znamení.

83 Zastavme se zde na pár okamžiků, ano, příteli, na těch hodinách zde. Pouvažujte ve svých myslích, tam vzadu, co On vlastně zaslíbil, že se stane v těch posledních dnech. Pozastavuji se nad tím, zda bychom neměli zkontrolovat rovněž sami sebe, vidíte?

On učinil všechny tyto věci a přece se u nich neprojevila potřeba pokání, nebo víry v poselství na ten den. Oni to stále nechtěli činit, i když to bylo před nimi předvedeno a zcela jistě objasněno.

A když jste svědky takových věcí, je to znak přicházejícího soudu. Soud bude po tom následovat. Vždy tomu tak bylo a toto nebude výjimka. Vidíte? Soud následoval milost. Když milosrdenství je s pohrdáním odmítnuto, pak nezůstává nic, kromě soudu. Tak, vždy za tím následuje.

84 Nu, tato scéna. Každá duchovní událost je znakem od Boha. Buďte opatrní. Všimněte si toho, hleďte. Pozorujte, každá duchovní událost, vše co se stane, je znakem. Nejsme zde náhodou. To je znak. To je znak, abychom se dostali rychle do bezpečí. Noe byl znakem pro své pokolení; Eliáš byl znakem pro své; Jan byl znakem pro to své. Vidíte? Všechno, poselství na tuto hodinu je znakem. Pozorujte to, hleďte, co to působí. Vidíte? To je znak. Všechno má svůj význam.

A v žádné jiné době nemohlo přijít poselství tohoto druhu. Nemohlo přijít v Lutherově době, nemohlo přijít ve Wesleyově době, stejně tak nemohlo přijít v letniční době. Nebylo to možné. Vidíte? Tam nebyly… nestaly se takové věci, přesto, že jsme měli taková zaslíbení v Bibli. Vidíte? Jsme na konci. Nic se nemohlo stát, to se mohlo stát až v této době. A děje se to jako znak. Jsem zvědav, co to je znak?

Ó, mladí lidé, můj bratře, sestro, vejdi pod Znamení, rychle. Vidíš? Nespokoj se nějakou náhražkou, Ne, ne, ne, nečiň to. Vidíš? Nechť to není pouhá představa. Stůj tam tak dlouho, dokud si nebudeš jistý tím, že Znamení je uplatněno, dokud (tvůj celý), dokud mysl, která byla v Kristu, nebude v tobě, dokud nezmizí každý nesmysl tohoto světa, dokud celá žádost srdce není upřena k Němu. Vidíš? Potom, vidíš, víš, potom víš, že něco se děje. Ježíš řekl: „Tato znamení budou míti ti, kteří uvěří," nikoliv pokrytci, nýbrž věřící. Vidíš? Nu, nechceme nic ohledně této věci přenechat pouhé náhodě; nesmíte.

85 Poselství pro tuto hodinu je znamením pro církve. Je znakem pro lidi. Ne… jste, chápete to? [Shromáždění říká: „Amen." - vyd.] Doufám, posluchači na pásce, že vy rovněž, viďte, a jiných místech na světě. Hleďte, znamení hodiny je už tu. Je to Znamení, které musí být uplatněno, a nemohlo přijít v žádnou jinou hodinu.

86 Všimněte si Boží přípravy na tuto dobu. Nu, víme, že Bible praví: „Všechny tyto věci se staly nám k příkladu." Všimněte si, když se Bůh chystal odsoudit Egypt, nejdříve učinil přípravu. Co učinil nejprve? On nikdy nezměnil svůj řád.

Když to učinil poprvé, když učinil přípravu, poslal proroka s poselstvím. První věc, kterou učinil, pro svůj lid bylo, že poslal proroka s poselstvím.

Další věcí, kterou učinil, aby potvrdil totožnost toho proroka, poslal Ohnivý sloup jakožto důkaz totožnosti, aby prokázal jeho totožnost.

A třetí věc, On poslal znamení. To přesně souhlasí. Znamení, co znamenalo znamení? Jistotu!

Za prvé, Jeho prorok s poselstvím; on ztotožnil sám sebe uprostřed… s Ohnivým sloupem, se svým prorokem; potom poslal znamení, aby lid dostal pod tuto krev, že totiž přijal za tebe tu zástupnou krev. A potom ta krev byla znamením, na které pohleděl, totiž, že jsi uslyšel poselství, uvěřil Ohnivému sloupu a přijal tuto náhradu, o kterou se pro tebe postaral, a byl shledán pod krví právě té chemické látky života, která vyšla pro tebe. Aj! Jaká dokonalost, jak dokonalá věc to je, že jsi pod krví.

87 Nyní jsi pod Duchem, pod Duchem svatým. Vidíš? Vidíš? Věříš Poselství toho dne, viď, věříš síle, Ohnivému sloupu. Věříš tomu, ano, a konáš to.

88 Nu, nyní hleďte, pouze tomu věřit, to nestačí. Nikoliv… Chodit kolem místa, kde To je, to nestačí. Hleďte, to způsobí, že budeš ještě horší: „Neboť kdo umí dobře činiti a nečiní, hřích má." Viďte, to jsou ti okrajově věřící, Ježíš se zmínil o té stejné věci.

Židům 6. kapitola: „Nebo nemožné jest jednou již osvíceným, kteříž i zakusili daru nebeského, a účastníci učiněni byli Ducha svatého, okusili také dobrého Božího slova, a věku budoucího, kdyby padli, zase obnoviti se ku pokání, jakožto těm, kteříž opět sobě křižují Syna Božího; a krev smlouvy, kterouž posvěceni byli, za nehodnou…" Ta chemická látka, zde, posvěcuje. To není Znamení. Krev není nyní

Znamením. Život je Znamením.

89 Tam nemohl být život, neboť to bylo zvíře. Chemická látka byla znamením, museli jste mít doslova krev, kterou jste použili na dveře. Ale nyní to je Duch svatý. Během okamžiku se k tomu dostaneme, abychom to dokázali, viďte. Je to Život, který je Znamením.

Tvůj život je pryč a ty jsi umřel, tvůj život je mrtev. Jsi skryt v Bohu, skrze Krista, a jsi tam zapečetěn Duchem svatým. Mysl, která byla v Kristu, je v tobě. A Kristus, Bible a Slovo jsou jedno. „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo." Potom ty a Slovo a Bůh a Kristus jsi jedno. „Zůstanete-li ve mně a slova má zůstanou-li ve vás, což byste koli chtěli, proste, a stane se vám." Vidíte?

90 Vložil moc rovnou do úst Mojžíše a on vykročil s Jeho Slovem a promluvil, a objevily se žáby; promluvil a žáby zmizely; promluvil a objevily se vši; promluvil a vši zmizely. Amen!

Ale potom bylo požadováno pro Izraele znamení. Znamení bylo požadováno pro celý Izrael. „Když uzřím znamení, pominu vás." Ó, aj, aj! Jaké ujištění!

91 Izrael vycházející z Egypta byl typem, předobrazem dneška. Egypt znázorňuje církev a Izrael Nevěstu. A jako Izrael opustil Egypt tak Nevěsta opouští církev. Vidíte? Neboť něco musí způsobit toto vyjití, a musí být něco, co z toho vyjde, a tak to byl typ. Církev se nachází tam dole v Egyptě, ve světě a hříchu a nějaký tulák se nestará o vaše Znamení. Oni tomu ani nevěří. Ale Izrael si to oblíbil, neboť pro ně to bylo spásou. Ó! Ó! To by nás mělo učinit šťastnými, mělo by to způsobit, že naše srdce… Ó!

92 Uplatni to, církvi! Nyní nesmíš selhat. Že ne? Ne, ne, nedovol slunci zapadnout. Ne, ne, ne, nedopřej si odpočinutí ve dne ani v noci. Nenechej si to ujít. To nebude účinkovat, děti. To nebude účinkovat. Musíte mít Znamení!

Říkáte: „Věřím, ano, půjdu. Ano, věřím Poselství.…" To souhlasí, to - to je dobré, ale…

Ale ty musíš mít Znamení! Slyšíte mne, Branhamova modlitebno? Musíte ukázat Znamení! Bez něj celé tvé věření je na prázdno. Vidíte? Budete žít dobrý život; budete naslouchat tomu, co praví Slovo; chodit do kostela; pokoušet se vést počestný život; to je dobré, ale to není ono. „Když uzřím Krev," to je Znamení. A Znamení zde není kvůli…

93 Neboť, On, On musí uzřít tu skutečnou chemickou látku, neboť život odešel, odešel z toho, to bylo hovádko.

Ale zde se nabízí Jeho vlastní Život, který byl v Krvi a ta chemická látka byla pouze signálem nebo znakem posvěcení, ale samotný Život je Znamením; neboť bez obřízky, bez Znamení nejsi ani ve smlouvě. To všechno účinkuje jen společně. Jestliže říkáš, že jsi vzhledem ke Slovu obřezán, pouze vzhledem k němu, potom budeš Slovu věřit; jestliže věříš Slovu, potom se dostaví i Znamení, neboť on řekl: „Pokání čiňte a dejte se pokřtít jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijměte dar Ducha svatého." Ano, prosím. Ó, aj!

94 Věnujte tedy pozornost přípravě Jeho lidu pro zaslíbenou zemi. Všimněte si, co učinil. Za prvé, On měl lid, pro který učinil zem. Připravil pro ně zem. A poslal přípravná opatření pro lid zaslíbené země. Byla pouze pro ty, které předurčil pro tuto zaslíbenou zem,… A jak to učinil? Poslal proroka s poselstvím a dosvědčil to pomocí Ohnivého sloupu a dal znamení, že mohli odpočinout s jistotou pocitu, že to bylo správné. Jistě. To byla jejich útěcha.

A potom Izrael, vycházející z Egypta, byl typem. To je předobraz církve vycházející z denominací. Nu, ne všichni jsou denominací. Míním tím Nevěstu. Vidíte? Někteří lidé, někteří nezávislí jsou na tom stejně tak špatně jako ti denominační, nebo ještě hůře.

Mluvím o uplatněném Znamení. Znamení souhlasí s každým Slovem. Vidíte? Musí souhlasit, neboť se jedná o Slovo. Ve Slově byl Život. „Má Slova jsou duchovní; jsou Životem," řekl Ježíš. Vidíte?

95 Když Mojžíš zahájil svou službu v Izraeli, s velikými znameními, jak jsme viděli, Izrael se rychle shromáždil z celého Egypta do Gosen, vrátil se do místa svého bydliště, neboť tušili, že se něco stane. Ó, jaký je to typ!

Přicházejí z východu a západu, přicházejí ze vzdálených krajin, (Jistě, slyšeli jste tuto píseň) hodovat s Králem,

stolovat jako Jeho hosté,
jak požehnaní jsou tito poutníci!
Smě patřit v tu svatou tvář
věnčenou božskou ctí,
účastníky Jeho chval,
jak perly v koruně být.

Můj Ježíš již přijde hned,
mé zkoušky skončí se.
Co kdyby můj Pán již přišel dnes
pro ty co bez hříchu jsou?
Zda bude to šťastný den,
neb chvíle rozpaků,
na povětří potká nás,
bude to přešťastný čas.

Ukázání Znamení! „Vzbudím jej v ten den nejposlednější.” Jistě! Žijeme v těchto dnech.

96 Lidé se shromáždili v Gosen. Byli připraveni. Věděli, že se chystá nějaká událost. Byli prostě jako…

Na příklad kachny, když nastane doba sletu, všechny se sletí dohromady. Když se připravují včely a všechno ostatní, nějaký instinkt je přitahuje k sobě.

Duch svatý přitahuje lidi k sobě!

97 Ó, když nadešla doba, aby uhodil Boží hněv, každý… Přicházejí dvě kačeny, sameček a samička. Přicházejí dvě husy, sameček a samička; přicházejí dva koně, samec a samice; něco je táhne, jsou předurčeni. Ti ostatní zahynuli. Ó! [Bratr Branham tleskne rukama.]. Ti ostatní zahynuli! Ale ti, kteří pocítili tu námahu, věděli, že koráb je připraven. To bylo znamení přicházejícího deště. Věděli, že přijde déšť, nehledě na to, co bylo vidět, mínění ostatních lidí. Oni to věděli.

Uvnitř nich něco bylo, co říkalo: „Jděte dovnitř, rychle. Jděte dovnitř, neboť to je jediné bezpečné místo.” Neboť Bůh připravil proroka, poslal koráb, jakožto znak a řekl: „Vejděte tam,” a blížil se déšť. A oni tam ihned vešli, dva a dva. Všechna zvířata vešla dovnitř, dva a dva, do korábu, neboť se dostali pod to. Nehledě na to, co ti ostatní…

A všechno vně korábu zahynulo.

98 Všechno vně znamení, krve, zahynulo, do jednoho. A každý vně Znamení, Ducha svatého, zahyne.

Nezáleží na tom, kolik je členů v církvi! Těch bylo za dnů Noe dost. Těch bylo za dnů Mojžíše dost; ale lidé selhali, pokud se jednalo o uplatnění krve, jakožto znamení, a proto zahynuli. Ti, kteří opomenuli vejít do korábu, zahynuli. Ti, kteří opomenou vejít do Krista, neboť On je Korábem!

Druhá Korintským praví: „Jedním Duchem jsme pokřtěni do jednoho těla.” Jedná se o to mystické tělo, nikoliv církev; nýbrž mystické tělo, ne denominaci; mystické tělo Ježíše Krista! „Jedním Duchem,” velkými písmeny D-u-c-h-e-m, Duchem, „jsme ponoření do toho jednoho Těla.” Potom Znamení je na dveřích, neboť jste v Kristu. A On byl Tím jediným, vaší obětí. Vytrpěl soud. A když Bůh na to pohleděl, On nebyl s to nic učinit. Jste v naprostém bezpečí, neboť Bůh a Kristus jsou tou stejnou Osobou, Duch byl učiněný tělem a přebýval mezi námi. A zde se nachází Bůh Sám i s vámi, svými vlastními dětmi, v tomto Těle. Tak je to, nikoli chemická látka, nýbrž Duch! „Pominu vás.”

99 Přicházeli z celého Egypta a shromáždili se na jednom místě, aby mohli být pod tímto znamením.

A taktéž přišli od metodistů, baptistů, presbyteriánů, luteránu, letničních a všeho možného, aby se dostali pod toto Znamení. Přesně tak jako tehdy!

Byl tam zastoupen Ohnivý sloup. A jeden to řekl druhému a ten dalšímu a dalšímu a tu najednou se začali scházet. Začali se scházet a pozorovat Boží znamení. Řekli: „Soud je nablízku.”

Potom prorok řekl: „Slyšel jsem od Boha. Bude tu znamení. Dejte krev na vaše dveře. Zabijte beránka, dejte krev na vaše dveře a ona bude znamením, neboť smrt se chystá udeřit.”

100 Dovolte mi dnes říci, jakožto Jeho služebníku, dokud Znamení není na dveřích, udeří duchovní smrt. A všechny církve míří zpět do této rady, Světové rady církví. Vracejí se zpět do katolicismu. A pouze ti ryzí, znovuzrození, obstojí!

Pamatujte, nikoliv vaše letniční denominace, neboť ty se tam už nacházejí. To je důkaz, že jsou mrtvé! Zahynuly. Obětovaly se. Vrátily se zpět. Vypudili Jej za dveře, ale on hledí na Znamení. Neboť jediná věc, na kterou se spoléhali, bylo mluvení v jazycích.

Nespoléhejte se na mluvení v jazycích nebo něco jiného. Ale nechť tam bude samotné Znamení, osoba Ježíše Krista, jeho vlastní Život ve vás. Neobřežte pouze *toto* a *toto*, nýbrž obřežte celou vaši bytost, dokud vy a Kristus se nestanete jedno. Kristus ve vás a Jeho život žije skrze vás.

101 Nu, tedy, z celého Egypta! A pohleďte nyní, když vidíme, co učinili, když vidíme, jak se blíží ten čas, je nám doporučeno učinit totéž. Věděli jste to? Pohleďte na to, co řekl prorok.

Budeme nyní číst, pokud si přejete číst, v 10. kapitole Židům. A chcete-li číst spolu se mnou, chci zde přečíst jeden nebo dva verše předtím, než budeme pokračovat. K Židům, 10. kapitola a začneme od 26. verše 10. kapitoly Židům. Ne, jsem… Podívejme se. Ano. Ano, příteli! K Židům, 10. kapitola a 26. verš, viďte.

Neboť jestliže bychom dobrovolně hřešili po přijetí…

Podívejte se, mám to správně: Ano. Jistě. Ano.

… jestliže bychom dobrovolně hřešili… přijetí známosti pravdy, nezůstávalo by již oběti za hříchy.

Ale hrozné nějaké očekávání soudu, a ohně prudká pálivost, kterýž žráti má protivníky.

Pohleďte sem! Kdož by koli pohrdal zákonem Mojžíšovým, bez lítosti pode dvěma nebo třemi svědky umírá

… čím přísnějšího trestání hoden jest ten, kdož by Syna Božího pošlapával a… krev smlouvy, kterouž byl posvěcen za nehodnou drahého vážení by měl, a Duchu milosti potupu učinil, tomu, [který pochází z Krve?]

102 Kazateli, člene, dobrý muži, mravný muži, kýmkoliv jsi, víš, že Bůh od tebe odňal cigarety. Ženy, víte, že Bůh vám odňal šortky a všechno ostatní. Víte, že On to učinil. Jestliže se potom odvrátíš a opovrhneš Krví smlouvy a uznáš ji za věc „nesvatou," tou, která tě posvětila a přivedla tak daleko!

Jako špehové, kdyby přišli až k samotnému pohraničí a pohleděli tam a řekli: „Dobrá, víme kde to je, ale překážky jsou příliš veliké. Připadáme si jako trpaslíci," oni zahynuli na poušti. Pomezní věřící!

103 Nepřicházejte pouze jen *tak* daleko a neříkejte: „Věřím Poselství!" Buď poslušný Poselství! Vejdi do Krista! Říkáš: „Dobrá, bratře Branhame, věřím všemu, co praví Slovo." To je dobré, ale to je - to je pouze schopnost čtení.

Vezmi Poselství, přijmi do svého srdce, že musíš mít Znamení, ten stejný Život, který byl v Kristu, bude v tobě. „Když toto uzřím, pominu vás."

104 Když dnes na zemi sledujeme to veliké znamení konce, pak víme, že to souhlasí. Pohleďte nyní, čekal jsem na to po dlouhou, dlouhou dobu, na toto Poselství pro vás. Vidíte? A viděli jste znamení konečné doby. Kázal jsem vám o tom a ukázal jsem vám to na základě všeho, co řekl Kristus. Souhlasí to? [Shromáždění říká: „Amen." - vyd.] Přiznáváte to? [„Amen."] Jsme v konečné době. Nevidím už nic, co by bylo opomenuto.

Říkáte: „A co znamení šelmy?" Ti, kteří odmítnou Ducha svatého, jsou už poznamenáni šelmou. Trest přijde později. Vidíte?

105 Když se v Izraeli v Milostivém roce ozval hlas trouby, každý člověk… Všimněte si, jak to četl Kristus. Přečetl to pouze do poloviny, neboť pouze polovina se vztahovala na tuto dobu. Vidíte? „Poslal mne uzdravovati zkroušené srdcem, kázat osvobození a tak dále," hleďte, ale, „Léto Páně vzácné." To ostatní, to On nečetl; vrátil svitek, neboť to se vztahovalo na tento den. Vidíte? Přečetl pouze část toho, tu, která se vztahovala na Jeho den.

A dnes přichází tuto věc vykonat. To je to o čem mluví skrze svého pomazaného Ducha k dnešní církvi. Nyní je ta hodina. Nyní je ten čas. Přijměte to, lidé. Přijměte to!

106 Co? Vidíme tuto velikou konečnou dobu, všude probleskuje to červené světlo. V přírodě, vidíme, jak příroda blýská tímto světlem: „Čas je blízko." Vidíme to v církvi, záblesk světla. Je potupena. „Čas je blízko." Ona se nachází ve světě. Vidíme to na - na nebi, na moři, na národech; zkrátka všude; na slunci, měsíci, hvězdách. Znamení!

Vidíme znamení poslední doby, Ducha svatého, který se vrací k lidem. Jako bylo za dnů Lota, když Duch svatý zde působil skrze tělo muže, to byl Bůh zjevený v těle. A v tento den Bůh bude mít sebe, Sám sebe ve své Nevěstě a ukáže totéž znamení, Ježíš řekl, že to bude totéž znamení v těchto posledních dnech. Vidíme to. Vidíme ten stejný Ohnivý sloup. Dokonce věda pořídila o tom snímek a tak dále. Vidíme blízko znamení poslední doby. Víme, že je to tu.

107 A tak, když na to hledíme, jestliže mi důvěřujete! [Bratr Branham klepe na kazatelnu - vyd.] Jestliže mi nedůvěřujete; věřte znamením, věřte Slovu, neboť ony svědčí o tom, co vám pravím. Jestliže ony neříkají Pravdu, potom by nebyly potvrzeny. Bůh by nikdy neřekl lež. Bůh mluví Pravdu. A tato Slova svědčí o tom, že vám říkám pravdu. Ona svědčí o Poselství, které kážu. Nejen anděl onehdy tam nad řekou, který řekl: „Tvé Poselství předejde Druhý příchod Kristův," samotné skutky! Jestliže nevěříte, že anděl řekl pravdu; věřte skutkům, neboť Bible praví, že tyto věci se stanou v poslední době. To jsou ony,

které vydávají svědectví. To jsou ony, které mluví hlasitěji, než má slova nebo kdokoliv jiný. To je Jeho Slovo. Ono vydává svědectví o té době.

108 A vidíme tato veliká, hrozná znamení konce na lidech, znamení doby na zemi, úzkost mezi národy.

Vidíme Izrael ve své domovině. Vlajku, šesticípou hvězdu Davidovou, která vlaje, nejstarší vlajka světa, nejstarší prapor světa. On je národem. On má vládu. Jsou nezávislým národem. Jsou ve Společnosti národů. On má to všechno. Je ve Spojených národech. Má svou vlastní měnu a všechno ostatní. Ježíš řekl: „To pokolení nepomine, dokud se všechno nenaplní." A pamatujte, přesně v tu noc, kdy Izrael byl učiněn národem, to byla právě ta noc, kdy se mi tam ukázal anděl Páně. To souhlasí. A tak jsme dospěli až sem.

109 To všechno zdůrazňuje přesnou pravdu. Nelhal jsem vám. Řekl jsem vám pravdu a Bůh dosvědčil, že jsem vám řekl pravdu. Pamatujte nyní, jsem váš bratr. Jsem jenom člověk jako vy, ale někdo to musí přinést, někdo to musí říci. To nebyla moje volba; to byla Jeho volba. A řekl jsem vám pravdu a On dosvědčil, že to je pravda. [Shromáždění říká: „Amen." - vyd.]

Když dnes vidíme na zemi tyto věci, ó, lidé, to je poslední hodina. Dejte na sebe to Znamení, jak rychle jen můžete; nebo se najděte v tom Znamení, vejděte do Znamení. Když vidíme toto veliké znamení konce a jak blízko jsme konce, varování: „Čas je blízko."

110 Ó, vezměte to vážně! Máme se vzájemně milovat. Ó, aj! Měli bychom být zamilovaní! Nemluvte o sobě špatně. Jestliže někdo udělá chybu, ihned se za něj modlete. Jsme v tom společně, s Bohem. Jsme bratry a sestrami. Ó, žijte zbožně. Žijte, žijte jako dcery Boží, jako synové Boží. Žijte líbezně, upřímně, pokorně.

Nechť žádná špatnost není ve vašich úmyslech, myšlenkách. Jen to odmítněte. Jestliže se to vtírá, vzepři se tomu. Jen řekni, jen ukaž své Znamení, jen jdi od toho pryč: „Jsem pod Krví!"

111 Pamatujte, mnozí z nich se oné noci procházeli v blízkosti těchto žen, [Bratr Branham klepe na kazatelnu. vyd.] „Hej, Gertie, Lilie, některá z vás, pojďte rychle, máme dnes večírek."

„Ne, ne! Jsem pod krví. Musím zde setrvat pod znamením. Moje láska patří mému Stvořiteli. Dnes v noci navštíví zemi smrt."

A dnes je v zemi smrt. Soud čeká, rozhodnutí prodlévá. Atomové a vodíkové pumy, a všechny jiné pohromy čekají na národy.

A Bůh táhne svou Církev a ukazuje jí všechno. Drželi jsme už beránka dosti dlouho, pozorovali jej, spatřili jsme, co činí, pozorovali Jeho povahu a tak dále, ale nyní musí být uplatněno Znamení. Musí být uplatněno. To je jediná možnost. „Nenarodí-li se kdo z vody a Ducha, nemůže tam žádným způsobem vejíti." A máme se vespolek milovat. Věřící se mají oddělit od světa. Neberte to jen tak lehce.

112 Nu, vy, kteří posloucháte z pásku, ženy, muži, slyšte chvilinku. Jestliže mi věříte, věřte nyní.

Je čas, abychom nechali stranou vzájemné vyčítání si. Věřte Poselství Bible! Věřte v Ježíše Krista! A milujte, respektujte a prokazujte si poctu vespolek. Muži, respektujte vaše ženy. Respektujte vaše domy. Svolejte vaše domy, neboť, pamatujte, tento beránek byl za domácnost, nikoliv jednotlivce; pro celý dům, který měl být rovněž přiveden. Všichni měli být přivedeni dovnitř. Jsme povinni se vespolek milovat. A věřící se mají oddělit od světa.

113 Všimněte si, oni nebyli spolu pouze za tím účelem, aby si povyprávěli o poselství. Oni byli spolu, aby uplatnili krev, uplatnili znamení.

Právě to musíš učinit. Pastore Neville a toto shromáždění, důvěrníci, Diakoni, bratři, je na čase, abychom odložili stranou všechny hlouposti světa, je na čase, abychom odložili stranou všechno jiné. Viděli jsme toho už dost, abychom si mohli být naprosto jisti. A Znamení musí být uplatněno. Bez něj zahyneš; jistě zahyneš, není jiné východisko.

Ó, nescházejte se a neříkejte: „Věřím tomu." Vejdi pod to, vejdi do toho! [Ruší krátkovlnný pořad veřejného vysílání - vyd.] „Jedním Duchem jsme pokřtěni do těla Ježíše Krista." Nechť každý věří celým srdcem. Vidíte? On nenesl zodpovědnost za nikoho, kdo pod tím nebyl.

114 Kdo to mluvil? [Někdo říká: „To je krátkovlnný rozhlas, bratře Branhame." - vyd.] Skrze reproduktor. Oni to tu dali? Slyšel jsem někoho. [„Bratře Branhame, tuším, že to krátkovlnné vysílání někde tam zezadu."] Krátké vlny, ano. Ó, oni - oni to kdesi tam zapojili. Tuším, že vzali… Ó, k vozidlům? Promiňte. Vím, kdosi se o tom zmiňoval. Myslel jsem si, že mi někdo chce něco říci, že to nepochopil, viďte, z toho důvodu jsem to řekl. Zpozoroval jsem, jak jste se rozhlíželi. Slyšel jsem nějaký hlas. Myslel jsem si, že někdo povstal, aby něco řekl, a nevěděl jsem, co to bylo. Nu, nu, děkuji.

Ale, věřte, vejděte pod to!

115 Izrael se neshromáždil a neřekl: „Tak dnes jdeme do Gosen. Vyrazíme do Gosen. Osedláme velbloudy, vezmeme kočár tažený voly. Vezmeme s sebou Jonesovy a tak dále a tamhle Goldbergovy a pojedeme do Gosen. Víte co? Mojžíš bude mít dnes proslov.” To nebylo ono. Nikoliv, příteli, bratře! Bylo zapotřebí vejít pod krev! Ano, ihned.

Nestačilo o tom mluvit; nýbrž do toho vejít!

Někdo z nich namítl: „Víte co, pane Goldberg, já skutečně znám pravdu.”

„Ano bratře, věřím, že to je pravda. Vím, že to je pravda.”

„Pane Lavinský, co si o tom myslíte?”

„To je ryzí pravda! Viděl jsem promluvit sílu Boha Jahve. Viděl jsem ze země vystoupit žáby. Vím, že se to nestalo, dokud to nevyslovil, a vím, že to je Jahve Bůh.” Nu, to všechno je velice hezké.

„Jsi obřezaný?”

„Ano, pane!”

„Jsi věřící?”

„Ano, pane!”

116 A když ten den uslyšel promluvit pastora Mojžíše, jak řekl: „Musíte se dostat pod krev, neboť Bůh řekl: ‚Krev je znamením.' To je znamení! Nezáleží na tom, jak moc věříš, jak moc jsi obřezán; to je smlouva, kterou Bůh dal Abrahamovi a tak dále, to je smlouva. Ale ty se musíš dostat pod krev, to jest pod znamení, neboť On řekl: ‚Když uzřím krev, pominu vás.' Izraelita nebo kdokoliv jiný!”

Denominace nebo ne denominace, jeden jako druhý, musíš vejít pod Krev. Metodista, baptista, presbyterián, letniční, nedenominační, kýmkoliv jsi, je to pro jednotlivce. Musíš vejít pod Krev. Nestačí jen o tom mluvit; přijmi to! Poslyšte mne! Poslyšte mne! Ve Jménu Páně, slyšte mne! Vidíte? Musíte se dostat pod Krev!

On nenesl zodpovědnost za ty, kteří nebyli pod krví. Bůh to řekl na rovinu, že všichni vně krve zahynou.

117 Mohu zde použít Jeho Slovo? Všichni vně Krista zahynou. A jak se dostat do Krista? První Korintským 12: „Jedním Duchem!”

„Nikoliv stisknutím ruky, nebo členstvím, nějakou denominací.” Oni se to tak pokoušejí udělat. Snad to tak dělají.

„Ale jedním Duchem jsme pokřtěni do jednoho Těla.” „A kdyby třeba i anděl z nebe vyučoval něco jiného,” řekl Pavel, „prokletý buď.” To je Poselství, vejdi do Krista!

Pohleďte, každá osoba vně toho znamení, Bůh za to nebyl zodpovědný. A Bůh není zodpovědný za žádnou osobu, velkou nebo malou, populární nebo nepopulární, bohatou nebo chudou, zotročenou nebo svobodnou, muže nebo ženu; On není zodpovědný za nikoho, kdo je vně tohoto Znamení smlouvy. Není za to zodpovědný.

118 Snad řekneš: „Ale, ó, Pane, učinil jsem *toto*. Vymítal jsem ďábly, Pane. Činil jsem *toto*. Kázal jsem evangelium.”

„Odstupte ode mě všichni činitelé nepravosti. Nikdy jsem vás neznal.” On uzná pouze toto Znamení.

Slyšíte to? Řekněte „Amen.” [Shromáždění říká: „Amen!” - vyd.] Nyní to je na vás. On…

Když jsem onehdy seděl v lesích a chlapci se pozastavovali: „Už jsme zde dva dny, ty jsi ještě…” Vůbec jsem nevystřelil na veverku. Řekl: „Co se stalo?” Vidíte, to bylo to. Vidíte?

Řekl: „Vlož to na ně, na ně.” Vidíte? Nyní to je na vaší zodpovědnosti. Na vás.

119 On neuzná nic kromě Smlouvy, Ducha svatého. A ty nejsi s to přijmout Smlouvu, dokud nejsi zachráněn, posvěcen a pokřtěn do toho Těla. On to neuzná.

Mohli jste mít nějakou náhražku, nějaký dobrý pocit, a skákat *nahoru a dolů*, mluvit v jazycích, tancovat v Duchu. To s tím nemá nic společného. Naslouchejte tomu, ve Jménu Páně! Bůh to neuznává. To činí pohané. To činí kouzelníci.

Říkáš: „Jsem učenec. Činím *toto, ono* a *tohle*.” Jeho nezajímá, na kolik jsi učencem. Ďáblové jsou

rovněž, viďte.

On uzná pouze Znamení. To je Poselství této hodiny! To je Poselství na tento den! To je Poselství této doby! Ve jménu Ježíše Krista, přijměte to!

120 Nikoliv nějakou náhr… náhražku, něco, co na tebe vložil ďábel; nějakou falešnou lásku, že si muž bude namlouvat cizí manželku vedle své vlastní, nebo žena někoho jiného, nebo něco obdobného, což je nečestné. To není opravdová láska. To působí ďábel. To jsou jeho skutky. To je něco, co se místo toho pokoušel dát; radost, něco vypít a mít dobrý pocit, říci si: „Jsem sklíčený; půjdu a dám si deci vodky a zapomenu na to." To je smrt.

Bůh je tvoje radost. Bůh je tvoje síla. Poznat Poselství, poznat Pravdu, to je naše dostatečnost. On je moje uspokojení ve všem. V Něm, všechny věci, které mi jsou zapotřebí jsou v Něm. To je naše síla. „Moje pomoc přichází od Pána." Vy křesťané, očekávejte od Něj svou radost, očekávejte od Něj svou sílu, očekávejte od Něj své štěstí. On je mým pokojem. On je mou radostí. On je moje láska. On je můj Život. To je Smlouva, znamení na dveřích!

121 Nenese zodpovědnost za jedinou osobu, jedinou osobu, nezáleží na tom, kým jsi, On není zodpovědný, vně Toho.

A pamatujte, celá rodina byla svolána. Ó, aj! Ó, pamatujte!

Říkáte: „Dobrá, můj otec byl kazatelem. Můj bratr! Můj pastor! Můj…!" To může být pravdivé, ale co s tebou?

Pamatuj, jsi v bezpečí pouze v případě, že jsi uplatnil Znamení! Jestliže nějaký člověk byl zde pod tím a jeho syn na druhé straně ulice, potom byl ohrožen. Musel zahynout. Jeho otec byl zachráněn. Ó, kdyby ten syn byl zde a jeho otec tamhle, pak zahynul jeho otec. Pouze znamení! „Když uzřím znamení, pominu vás." Pouze ta jedna věc.

Říkáš: „Dobrá, ale můj syn je kazatelem." Vy matky říkáte: „Mám toho nejhodnějšího chlapce, nejhodnější dceru. Říkám vám, to jsou ti nejmilejší. Byli naplněni Duchem svatým a samá láska! Jsou poslušní. Takové jste nikde neviděli!" A co s tebou, maminko?

Říkáš: „Moje maminka je ta nejněžnější. Vím, že když umře, půjde do nebe, neboť ona určitě má Znamení, bratře Branhame." Ale co s tebou, sestro? Celá rodina musí být pod tím.

122 Jistě už jste unavení! [Shromáždění říká: „Nikoliv." - vyd.] Během… Už je dvanáct hodin… ještě chviličku. Mohl bych to přerušit a večer v tom pokračovat dál. [„Nikoliv."] Ale jestliže dovolíte ještě trošku dál, budu pospíchat. [„Amen."] Rychle to tu vyložím. Neboť si myslím, právě nyní, zatím co jsme pod pomazáním, že bude lépe, když to obdržíme nyní. [„Amen."]

Pouze tehdy, když bylo uplatněno Znamení! Potom, celá rodina musela být pod Znamením, pod Krví. Táto, mámo, vím, jak se cítíte. Já mám rovněž děti, chci je vidět zachráněné. Dnes promlouvám i k sobě. Vidíte? Mám bratry. Mám sestru. Mám blízké. Chci je rovněž vidět zachráněné. Ale, pamatujte, bez uplatnění Znamení zahynou. Není pro ně vzkříšení. To souhlasí. Zahynuli. Pouze v případě uplatnění Znamení!

123 Pohleďte, Jozue, přál bych si, abychom měli čas si to přečíst. Poznamenejte si to, Jozue 2. kapitola; věřící pohanská nevěstka Raab.

Ó, přál bych si, aby teď bylo 9 hodin. Chtěl bych to vzít a ukázat vám, jak to tam bylo, pohleďte. [Shromáždění říká: „Dopřej si ten čas." - vyd.]

Tato nevěstka, pohanka, pozorujte, celá její rodina. Ona byla věřící. Celá její rodina se musela dostat pod tento červený provázek, to znamení. Museli pod to vejít, jinak zahynuli. Oni slyšeli o hněvu Božím. Slyšeli o projevech Božích znamení a zázraků uprostřed svého lidu, a oni to museli přijmout. Museli to přijmout. Boží anděl zhoubce, přicházel. Věděli o tom. A Jozue byl tím andělem. Byli teď na řadě.

A tak je to v každém národě na světě, na čáře Božího soudu!

Ta ubohá stará nevěstka se něco doslechla. Víra přichází slyšením! Ona řekla: „V celé zemi je rozvířena hladina kvůli vám." To souhlasí.

124 Nu, špehové tam byli posláni učinit přípravy a tak dále, ona poctila tyto muže. A ona, ona chtěla být zachráněna. Řekla: „Vím, že váš Bůh je Bohem, a slyšela jsem o těch velikých věcech, které učinil. Vím, co On učinil s Ogem, a vím, co učinil s jinými národy. A shledala jsem, že ti, kteří Jej přijali, jsou zachráněni, a ti, kteří Jej nepřijali, jsou ztraceni. A já chci žít," řekla. Ó, aj! Tak je to. „Chci žít." Neboť si právě…

125 Všimněte si, Jericho slyšelo, co Bůh činil, ale nechtěli přijmout varování.

A v této zemi není byť jediná denominace, která by neslyšela o tom, co Bůh činí. Ale nechtějí přijmout varování.

Jeho veliká síla a znamení byly demonstrovány. To, co učinil, jak přešli Rudé moře jako po suše. On to způsobil, On stvořil věci, On učinil žáby a vši a mouchy, jež se objevily ve vzduchu. Stvořil je svým Slovem skrze svého proroka. To nebylo žádné tajemství. Oni to věděli.

A Raab řekla: „Slyšela jsem to. Nechci zahynout spolu s nevěřícími. Nikoliv, přátelé!" Věděla, že za tím bude následovat soud, neboť nyní byli na řadě. Věděla to. A tak připravili cestu pro její záchranu.

126 Museli věřit tomu, že jejich veliká denominace Jericho nebyla s to čelit Božímu hněvu, viďte, jejich veliká denominace.

Takto mnozí z nich smýšlí dnes. „Ó, Bůh to určitě neučiní." Právě to satan řekl Evě. „Ó, Bůh to určitě neučiní." On to učiní, neboť řekl, že to učiní, viďte, je to Jeho Slovo. Ano, příteli.

„Jestliže se člověk nenarodí znovu!"

„A tato znamení budou provázet ty, kteří jsou znovuzrozeni!" Vidíte? „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci," a tak dále, viďte. V pořádku, chtěl to učinit. Ó!

127 Co se tedy stalo? Byli zavřeni. „Nebude se zde konat žádné probuzenecké shromáždění. Naše denominace nebude něco takového sponzorovat. Nepřejeme si v našem středu takové nesmysly. Všichni máte zákaz se zúčastnit těchto shromáždění." No tedy! Jericho, na pořadí zkázy!

Ale museli tam vklouznout nějací chlapci s páskou, kvůli tomu předurčenému semenu. Oni vklouzli do jejího domu a přehráli nějaké pásky. Ona otevřela svůj dům jako kostel, za účelem přijetí poselství.

Takoví jsou stále, víte. Poselství se tak nebo onak musí dostat k předurčenému semenu. Nevíme, jak se tam dostane, ale dostane se tam, za tím účelem, aby spravedlivý nezahynul s nespravedlivým. Bůh na to dnes dohlíží. Ano, nějakým způsobem to tam vklouzne. Nevíme jak. I když to nesponzorují, ale tam se nachází nějaké předurčené semeno.

128 Všichni, kteří mají nějaké Biblické vědomosti, ví, že tato nevěstka byla předurčená. Jistě byla! Ona ne… Bible praví: „Ona nezahynula s nevěřícími." To souhlasí. Nýbrž uvěřila poselství na tu hodinu.

A Bůh jí dal skrze své posly znamení. Řekli jí: „Vezmi ten nachový, červený provázek a uvážeš jej ve svém…" Řekli: „Pamatuj, jestliže tento provázek tam neuvážeš, nebo ponecháš zde, to, díky čemuž jsme se zachránili, budeme prosti své přísahy." A řekli: „Jestliže opustíš to místo, jsme toho prosti." Ó, aj! [Bratr Branham tleská rukama. - vyd.] „Raab, jdi a vyhledej je, každé předurčené semeno. Vezmi svého otce, svou matku! Neboť my jsme zrovna nyní pod touto smírčí obětí vyšli z Egypta a všechno co jsme neumístili pod toto znamení, zahynulo. Raab, dávám ti znak. To je znamení. A pravím ve Jménu Páně, tak říkajíc, jestliže to tam uvážeš! Znám jej, posla. Vím, kdo je anděl hněvu, Jozue. On je tím andělem zhoubcem. Znám jej, a on ví, že zde musí být znak. A ty to tam připevni, mohu tě o tom ujistit. Přísahám." A Bůh rovněž učinil přísahu, že všechno, co bude vně toho, zahyne a všechno co bude pod tím, zůstane naživu.

129 A nyní dnes ta stejná přísaha, ta stejná věc, viďte: „Nedovolím vám zahynout s těmi, kteří nevěří Poselství." A oni…

Ona se doslechla o skutcích, které se staly, a uvěřila tomu. Ale ona byla… Ona a její otec a několik bratrů a tak dále, to byli všichni, kteří uvěřili v celém městě.

130 Vidíte, jak malý počet to je? Jeden *zde* a druhý *tam*, malá rodina přijde z jednoho státu. Souhlasí to? [Shromáždění říká: „Amen." - vyd.] Přesně tak nyní, to jsou fakta. Jsme… Jestliže chceš spatřit, co znamená ten předobraz, nejdříve musíš pochopit samotný typ. Musíš pochopit, co znamená ten stín, potom budeš mít ponětí o tom, jak vypadá skutečná věc. Vidíte?

Jeho moc se projevila. Soud nablízku. Musí věřit z toho důvodu, aby byli zachráněni. Ano, příteli. A tito malí…

131 Ti chlapíci, kteří tam vešli, ti poslové, chytili to předurčené, věřící semeno. Ona použila svůj dům jako modlitebnu a přijala posly. Nepustili je do svých kostelů. Nikoli, přátelé. Vidíte? A tak ona…

Ani vás tam nepustí. Vyhodí vás ven, pokud se o tom zmíníte. Ano. Vidíte?

Ona přivedla z celého města ty, kteří věřili, pod znamení.

A to bychom vlastně měli učinit dnes. Jestliže si přejete záchranu svých blízkých, raději je přiveďte ihned. Vidíte?

132 Když Boží hněv zničil to veliké město, znak znamení uchoval její dům v bezpečí. Co? Ten znak byl jejím znamením… Neboli znamení bylo na jejím domě, když se zbytek města zhroutil k zemi. Co to bylo? Co to bylo? Jozue, posel Boží! Sám Bůh uznal poselství svého posla. Amen! [Bratr Branham dvakrát tleskne rukama. - vyd.] A bylo to dokázáno. Bylo to dokázáno. Oni poznali poselství. On uznal poselství svého Posla. A když se zhroutilo celé město, šarlatové znamení Raab na dveřích vydrželo, ti ostatní byli vyřízeni.

A ihned potom následovali andělé zhoubci a zničili všechno, co bylo v městě, a neponechali ani kousek oděvu. Jeden z nich, z této denominace, si dovolil vzít kousek oděvu a musel zahynout spolu s tím. Oni se toho zmocnili a zničili vše! „Proklet budiž muž, který se pokusí postavit to znovu. Jeho prvorozený umře na počátku," a tak dále. Bůh to takto proklel, to veliké město, které odmítlo posly milosti a milosrdenství, mysleli si, že jsou v naprostém bezpečí.

133 Mnozí lidé si dnes myslí: „Poněvadž patřím k církvi, jsem v naprostém bezpečí." Nevěřte takovým nesmyslům.

Přece: „Krev vám bude znamením." Nyní je vám Znamením Duch, Život, který byl v Krvi.

134 To stejné, pomyslete na to, to stejné znamení, které uplatnili v Egyptě, ten stejný život znamení, který byl v Egyptě, byl v Egyptě, Bůh použil tento symbol i zde. Jozue, ten dokonalý typ Ježíše, byl pravým znakem znamení, které kázali jeho poslové. Když to Jozue řekl, on řekl: „Nedotýkejte se toho domu, ani ničeho co je v něm. Je to rezervováno pro Pána." Amen!

Pohanská nevěstka, děvka, ale ona uvěřila a uplatnila znamení.

Nezáleží na tom, jak jsi ponořen v hříchu, čeho ses dopustil, to s tím nemá nic společného. Uplatni Znamení. Je pro tebe. Jestliže cítíš ve svém srdci, že tě něco táhne, pak to je pro tebe. Uplatni Znamení. A ten veliký Jozue…

135 Slovo *Jozue* znamená: „Jehova - Spasitel." A stejně tak *Ježíš* znamená „Spasitel." A když Jozue poznal své posly…

Jeho poslové se vrátili a řekli: „Poslechli jsme tvá nařízení. A nalezli jsme tam ženu, když jsme přehrávali tyto pásky, víte. Nalezli jsme ženu, která uvěřila. A řekli jsme ji, že všichni, kteří vejdou tam pod tento znak, to znamení, a to bude znamenat… My jsme ji o tom kázali. Budeš to respektovat, Jozue?"

„Poslal jsem vás to vykonat." Amen.

A když se to stalo, Bůh to respektoval, tento dům se nezhroutil. A když se tam potom Jozue postavil a dal povel ke zničení všeho, vyrazili kupředu, ale Raab se svými lidmi, tam seděli s celým svým majetkem, amen, amen, s celým svým majetkem byli doma v bezpečí. Oni tam prostě stáli, nemuseli se dívat oknem ven. Mohli si číst Písmo, zatím co pokračovala válka.

A když potom přišla, dvořila se armádnímu generálovi, a dostalo se jí povýšení a tak šla do Betléma a jejich podíl jim byl přidělen tam. A porodila… porodila slavného syna a ten slavný syn zplodil znovu slavného syna a ten syn zplodil znovu slavného syna, dokud nepřišel ten veliký, slavný Syn. Odtud skrze Obéda a skrze Jesse až k Davidovi. To souhlasí, nevěstka Raab, neboť uvěřila poslu. Uplatnila znamení a její dům byl zachráněn, jinak by zahynula tam na tom místě, kde se nacházela.

136 Poslouchejte nyní pozorně. Ó, dejme si otázku, poznali jste to? Všichni pod tím byli v Egyptě zachráněni. Všichni pod tím byli zachráněni v Jerichu. Všichni pod Tím budou zachráněni dnes. Zavázán krví, krvavý beránek je typem Ježíše Krista.

K Židům 13,10 a 20. Už nemám čas, abych to přečetl. Poznamenejte si to. Měl jsem to v úmyslu číst. Tam je řečeno „trvalá smlouva." Krev Ježíše Krista je tu nazvána „trvalou smlouvou." Ano, příteli! „Trvalá smlouva."

Proč není nazvána „Věčnou smlouvou"? Neboť nebude věčná. Když budeme vykoupeni, potom všechno pomine. To je *trvalé*, což znamená „na určité časové období," dokud nepomine čas. Potom už další nebude. Když pomine čas, nebude zapotřebí další smlouvy. Ale dokud čas nepomine, smlouva je nám zapotřebí.

137 Nu, zapamatujte si, v epištole k Židům 13,10-20, „trvalá smlouva." Boží zaslíbení potvrzené krví nás činí svobodnými od hříchu. Amen! V Něm není žádný hřích; hřích, vlastní já, tělo.

Uctívejte Jej a dokazujte Jím zaslíbenou moc! Bůh je zavázán Krví, zavázán Znamením, lid smlouvy má Ducha Ježíše Krista zde, totiž: „Kdo věří ve mně, skutky, které já činím i on činiti bude," a tímto potvrzuje smlouvu. Vidíte?

Nový Testament! *Testament* znamená „smlouva.” To souhlasí, že ano, doktore Vayle? *Testament* znamená „smlouva.” *Nový testament* znamená „nová smlouva.” Starý testament to byl ten starý, pod beránky, tento život se nemohl vrátit zpět na věřícího. Nový testament to byl Beránek Boží a Jeho život se na nás vrací. Život Krve! Krev v Novém zákoně je Život, viďte, život je z Krve Beránka, což znamená Nový testament, nová smlouva.

Totiž Bůh: „Po těchto dnech napíši své zákony na masitých tabulích jejich srdcí.” Vidíte? Vidíte? „Nikoliv na kamenných deskách a krví beránka, abyste nemuseli říkat: ‚Ano, mám *zde* krev a co je nyní zapotřebí činit?' Ale na tabulích vašich srdcí, viďte, uzavřu s lidem smlouvu Ducha.”

138 A to odhalí Jeho moc. Jan 14,12 praví: „Kdo věří ve mně, skutky, které já činím, i on činiti bude.”

Nový Testament je „Nová smlouva,” Nový život, a to dokazuje, že Ježíš vyhověl všem Božím požadavkům vzhledem k nám, aby nás zpět učinil syny a dcerami Božími, pod Krví, kde není žádného potupení.

Římanům 8,1: „A proto není již žádného potupení těm, kteříž jsou uvnitř,” ne těm, kteří tomu jen *věří*, nýbrž těm, „kteří jsou v Kristu Ježíši, nechodícím podle těla, ale podle Ducha. A moje Slovo je Duch a Život.” Vidíte? Ó, nebylo by vhodné vzít odtud text a setrvat u toho ještě několik hodin? Ale budeme pospíchat dál, viďte.

Není více potupení, zproštění hříchů, zproštění světských starostí, žádné potupení. Proč? „Těm, kteří byli jedním Duchem pokřtěni do jednoho těla.” Tam byla použita Krev Beránka. Nebeský Bůh vás přijal a váš… Jeho Život je ve vás, a vy jste synové a dcery Boží.

Váš charakter je Boží charakter. Co to je, nějaká malá padavka? Nikoliv, příteli! Bůh je Bohem soudu. On je Bohem kárání. To se musí shodovat. Nic to nenahradí. Takový je tvůj charakter, neboť máš charakter svého Otce. Vidíte?

139 Co? Život, pozorujte, když se život bere pro krev. Vidíte? Bere se život. Vidíte? Bere se život, pro krev. Vidíte? Krev byla uplatněna a život tehdy nemohl přijíti na věřícího, jelikož byl zvířecí. Ne život…

Ale, pohleďte, místo lidského života, to byla super, super, super lidská Bytost. Vidíte? A to působí, že lidská bytost je nyní nejen lidskou bytostí, ale je synem a dcerou Boží, z toho super, super, super, super, super života, který byl v Něm a přichází zpět na vás; a proměňuje vás z hříšných, a z věcí toho světa a člena církve a toho, který chodí do denominace, na znovuzrozeného křesťana naplněného Duchem; Život Boha přetéká z vás jako jiskry z kovadliny, když kráčíte, plní ctností a lásky a vlídnosti, jak Duch svatý působí, mluví. Ó, aj! Tak to je. A díky (čemu?) slyšení Poselství, pozorování Ohnivého sloupu a té blažené jistoty, „přešel jsem ze smrti do Života.” Všimněte si, proto není vůbec žádného potupení.

140 „Jestliže nás nepotupuje naše srdce, bereme, zač bychom prosili, víme o tom.” Ale jestliže v našich srdcích je hřích, potom nás potupuje, potom je lepší se vůbec nepouštět. Vidíte? Musíte být osvobozeni od hříchu. A jediný způsob, jak být osvobozen od hříchu, je, nalézat se v Něm. To je jediné přikrytí na hřích, Kristus.

Pamatujte, smlouva Krve, smlouva Krve není uznána bez Znamení. Nejsi s to. Nedocílíš to. Říkáte: „Dobrá, byl jsem posvěcen od věcí.” To není Znamení. Duch, ten je Znamením, Duch Kristův na tobě. Věř tomu!

141 Nyní, pohleďte, Slovo nás ujišťuje o zaslíbení. Všechny tyto texty jsem si zde poznamenal, připadá mi, že bych mohl v kázání na toto téma pokračovat po celý den. Vidíte? Slovo nás ujišťuje o zaslíbení, neboť to je zaslíbení. Slovo je Zaslíbením a to Slovo je Bůh a Slovo patří nám. A my se stáváme Slovem a Slovo se stává námi. „Jestliže zůstanete ve mně a slova má zůstanou ve vás,” potom pozorujte, to vše se stává jednou velikou rodinou. Vidíte? To nás ujišťuje. A proč? Nu, stává se to částí nás. Vidíte? Vidíte? Viďte, to se stává částí nás. Jaké téma! V pořádku. Ujišťuje nás, zaslíbení.

142 Znamení je znakem, že koupě byla sjednána a přijata. Nu, na železnici nemůžete obdržet znamení, dokud jste nezaplatili jízdné; a jediný způsob jak zaplatit jízdné je, prostě zaplatit. To souhlasí. Co tedy? Věřte tomu. Přijměte to. Naprosté poslušenství celému Slovu vás opravňuje ke Znamení. Naprosté poslušenství! Nikoliv pouze jeho část, tak daleko jak jde vaše denominace, nýbrž plnost toho. Naprosté poslušenství Slovu, kterým je Kristus, vás přivede ke Kristu.

143 Co kdybyste byli celí uvnitř a vaše nohy vyčnívaly ven? Co kdybyste byli celí uvnitř a vaše ruce vyčnívaly ven? Téměř celí uvnitř a srdce viselo vně? Vidíte? Vidíte? Srdce je ještě ve světě? Vidíte? Ale tak to neděláme.

Plné, naprosté poslušenství způsobí, že ty a Slovo jsi jedno. Věř tomu, naprosto. Nechť je cele uvnitř vás a pozorujte, jak to bude skrze vás působit.

Nepůjdete ven řádit s nějakou bandou. Vidíte? Jste křesťané. Nezáleží na tom, co kdo říká, vás se to

nedotýká. Jste v Kristu. Jste v naprostém bezpečí.

Když na dveře zaklepe smrt, nemá tam žádný záchytný bod, viďte, vůbec nic. Proč? To je pouze krok odsud *tam*.

144 Stáří neznamená nic. Vy jste překročili otázku stáří. Jste ve věčnosti, neboť jste v Něm. On je věčný. To neznamená nic, ač jste mladí, staří, v středním věku, to je jedno jací. Váš zevnějšek je hezký, ošklivý, malý, tlustý, na tom vůbec nezáleží. Vůbec.

Nezabýváte se těmito ostatními věcmi. Vy jste to překročili. Zemřeli jste. Váš život je skryt skrze Krista v Bohu. Jste tam zapečetěni Duchem svatým, chodíte v Kristu. Jediný účel, který sledujete, je Kristus. Nic jiného. Pouze ten jediný. Chodíte. Ale, ó, aj! Není divu, že jsme zpívávali tuto krátkou písničku!

Naplň mou cestu láskou každý den, když kráčím s nebeskou holubicí; dovol mi každou chvíli s písní a úsměvem, naplň mou…

145 Dovol mi být bratrem. Dovol mi být příkladem toho, co řekl Kristus, že člověk má být. Dovol mi, být pro bratra bratrem, pro sestru bratrem. Dovol mi být kazatelem pro kazatele. Dovol mi být příkladem uprostřed příkladů. Dovol mi ukázat tomuto světu, že to Slovo je Kristus. A jediný způsob jak to mohu učinit, je vejít do Něj. A nemohu to učinit sám, ty rovněž ne. Ale nechť Slovo a ty se staneš jedno, a potom se ten život sám projeví navenek. Jsi chodící epištola Ježíše Krista poté, co On se zmocnil, zmocnil tebe, aby vykonal každé Slovo.

Jestliže On jde *tímto* směrem: „Chci, abys učinil toto," a ty řekneš? „Nikoliv, ne, nevěřím tomu," viď, nejsi ještě ve Slovu. Vidíte?

146 Naprosté, pozorujte nyní, naprosté, nyní, naprosté poslušenství celému Slovu Božímu nás opravňuje ke Znamení. Potom, až se budeme modlit, modlit, musíme toto Znamení předložit spolu s naší modlitbou.

Jestliže řekneš: „Prosím, Pane, ale ve skutečnosti nemám…" Nu, nepořídíte. Můžete to rovnou nechat, viďte… Nejdříve jděte a vezměte Znamení, viďte, neboť Znamení je to, co On bude respektovat. Vidíš? Ano, příteli!

Když se modlíme, musíme předkládat Znamení: „Pane, byl jsem Tobě naprosto poslušný. Činil jsem pokání ze svých hříchů. Cítím, že jsi mi odpustil. Byl jsem pokřtěn ve Jménu Ježíše Krista. Duch svatý je nade mnou. Nyní jsem v určité věci v nouzi pro Tvou slávu. Pane, prosím o to. Je to nyní moje." A potom se *zde* něco zakotví, „fjú-fjú," je to vaše. To to způsobí. A pak je to za námi. Je to za námi. Je to vyřešené. „Prosím o *to*. Prosím o to. Musím to mít. Vidíte? Vidíte? Chci to mít pro Tvou slávu." Vidíte? Nu, to je ono. On ti to rovnou dává. A potom víš, že ti to patří. Tak to je s našimi dětmi a tak dále, uplatňujeme Krev, věříme tomu. Tím to hasne. V pořádku.

147 Co On potom koná? Když máš, když můžeš předkládat Znamení spolu se svou modlitbou, to je známkou toho, že jsi dospěl do naprostého poslušenství celému Božímu Slovu. Když jsi obdržel Znamení, to poukazuje na to, že jsi byl poslušný celému Slovu. Potom ty a Slovo se stáváte jedno, žádáš jenom o to, čím jsi. Vidíte? Vidíte? Potom, jakže, víte o tom.

Když řeknu *tomuto*: „Ruko, poslechni mě, sáhni pro kapesník!" Ona to učiní. Viďte, ona mě poslechne. Proč? Ona je částí mne. Vidíte?

Stejně tak když ty a Slovo se staneš jedno, každé zaslíbení, sláva Bohu, patří ti každé zaslíbení. Poslechne tě. Potom musíš být jenom bedliv na to, co si přeješ učinit. Nebudeš přece dávat svou ruku do ohně jen kvůli tomu, abys mohl říci: „rád bych to spatřil." Ó, ne, ne! Vidíte? Ale jestliže něco padlo do ohně a musím to vytáhnout, pak mne to poslechne. Vidíš? Vidíš? Vidíš, musíš být bedliv na to, co si přeješ učinit.

To je důvod, proč se Duch svatý a ty další věci udělují poskrovnu, víte, co tím míním, neboť někteří… Nechceš přece… Pravý služebník Boží se tím přece nepředvádí, víte. To je to. To je potom předvádění.

Když se modlíme, předkládáme Znamení. To znamená, že jsme naprosto poslechli.

148 Pavel nám říká, že: „Krev promlouvá." A každý přece ví, že krev ve skutečnosti nemůže promlouvat. To je chemická látka. Souhlasí to? Kolik z vás to ví? [Shromáždění říká: „Amen." - vyd.] Ale kolik z vás ví, že krev skutečně promlouvá? [„Amen."] Jestliže si to chcete poznamenat, je to 1. Mojžíšova 4,10. Bůh řekl: „Co se stalo s tvým bratrem?" Řekl: „Jeho krev volá ze země proti tobě." Amen! Souhlasí to? Jeho krev promlouvá. Haleluja! [Bratr Branham třikrát tleskne rukama. - vyd.] Bůh řekl: „Co je s ním?"

On řekl: „Zdaliž jsem strážným bratra svého?"

Řekl: „Jeho krev volá. Jeho krev volá." [Bratr Branham klepe šestkrát o kazatelnu. - vyd.] To je

znamení. To je znamení, že byl zabit. Jeho krev volala proti němu.

149 Nu, jestliže to máte tam v 1. Mojžíšova 4,10, potom k Židům 12,24, přečteme si to. K Židům 12,24. Řekl: „Krev Ježíše lépe mluvící než Abelova."

Vidíte, Abel byl spravedlivým mužem. On umřel. Umřel, nevinný, neboť byl v cestě. On byl v cestě, hájil to pravé zjevení, které měl. On promlouval. Ona promlouvala! Spravedlivá krev Abelova volala proti Kainovi.

Ale Krev Ježíše Krista nejen volá, ona nás vykoupila. Amen! „Mluví lépe." Činí vás syny a dcerami. Ukrývá vás před Božím hněvem. Vidíte? Krev Abelova nemohla ukrýt Kaina, viďte, ale Krev Ježíše může. Amen!

A tak, starý Kaine, můžeš vylézt, pokud jsi byl žalobcem proti Slovu a říkáš: „Dny zázraků jsou minulostí. To jsou nehorázné nesmysly."

Ona volá proti tobě, viďte. Krev Ježíše Krista volá, ale v ní je odpuštění, pokud ji přijmeš. Přál bych si, abychom u této myšlenky mohli setrvat trošku déle, viďte, „Krev promlouvá lepší věci."

150 Věřte, abyste byli v bezpečí. Potom to uplatněte, viďte. Věřte… Zde je to, čemu máte věřit. Hleďte, přejete si své vlastní bezpečí. Věřte ve věci svého bezpečí, a potom uplatněte Znamení pro celou rodinu. Vidíš? Říkáš, „Jak to mohu docílit?" Nárokuj si to! Pokud to účinkovalo pro tebe, potom ty a Slovo ses stal jedním. Amen! Amen! Vidíš? Vidíš, to účinkovalo pro vás oba. Ty a Slovo jsi jedno, uplatněte to tedy na vaše děti, uplatněte to na vaše blízké.

Jak to učinila Raab, ona uplatnila znamení pro otce, ona to uplatnila pro matku, uplatnila to pro bratry a sestry, a všechny přivedla dovnitř.

Uplatni to, řekni: „Pane, usiluji se o svého syna. Usiluji se o svou dceru. Nárokuji si je! ‚Satane, propusť je!' Usiluji se o ně. Nárokuji si je. Uplatňuji své Znamení, Ducha svatého. Ó, Duchu svatý, který přebýváš ve mně, uchop tam mou dceru. Nyní za ní půjdu s Tvým pomazáním na sobě." On to způsobí. Amen.

151 Právě to učinili v Egyptě. To učinili v Jerichu.

Jestliže si chcete přečíst ještě jedno místo, Skutky 16,31. Pavel řekl setníkovi: „Věř! Jsem posel pro tuto hodinu. Věř v Pána Ježíše Krista, ty a tvůj dům budete zachráněni." Souhlasí to? Věř za svůj dům, přiveď je všechny pod to. „Nyní jsi byl svědkem, jak Nebeský Bůh učinil zázrak. Blíží se soud. Věříš tomu?"

„Ano! Co mohu učinit?"

On mu řekl: „Povstaň a dej se pokřtít." Pavel jej vyvedl ven a pokřtil jej, řka: „Věř nyní v Pána Ježíše Krista a ty a tvůj dům budete zachráněni."

Čemu mám věřit? Věř v Pána Ježíše Krista, uplatni Znamení pro svůj dům.

Co se potom stane, až to uplatníš pro svůj dům? Odstraň všechen odpad. Vezmi všechny šortky a karty a cigarety a televizi a všechno ostatní a vyhoď to za dveře, když uplatňuješ Znamení; nemůžeš zůstat vůči tomu netečný. Ano, příteli. Odstraň to všechno. Všechny taneční zábavy, večírky a rokenrol a všechny nemravné noviny a světské hlouposti, vyhoď to za dveře a řekni: „Zde na tomto místě děláme úklid."

152 Mám rád to, co učinil Jákob, on řekl své manželce a těm ostatním: „Očistěte svá roucha a tak dále. Odstraňte pryč tyto bohy." Amen.

Víte, co učinil Jozue předtím, než přešli na druhou stranu? Řekl: „Očistěte svá roucha; nepřibližujte se ke svým manželkám a tak dále, a buďte připraveni, neboť za tři dny překročíme Jordán." Amen. On se připravoval, uplatňoval znamení. Amen. Správně.

Připravte se. Uplatněte To. Věřte Tomu. Očistěte se. Nechť vaše děti, vaše rodiny, vaši milovaní, nechť to spatří ve vás. Jistě. Potom to bude účinkovat. Ano, příteli!

Potom na modlitbách uplatněte Znamení, po náležitém zvážení, s vírou. Uplatněte to s takovou láskou a tak dále, až si budete jisti tím, že to, že se to stane. A to je všechno. Uplatněte to s důvěrou ve víře, že to pomůže. Když promluvíte k tomu dítěti, když promluvíte ke svému manželu, ke své manželce, když promluvíte ke svým blízkým, věřte, že to pomůže. Setrvejte tam a řekněte: „Pane, já jsem si je nárokoval. Patří mně. Chci je dostat pro Tebe, Pane."

153 Uplatni to a vytvoř kolem sebe atmosféru, aby do ní mohli zapadnout. Vidíte? Ó, jsi, jsi, jestliže máš Znamení, vytvoř kolem sebe ducha, moc, a potom až půjdeš, lidé budou vědět, že jsi křesťan. Budou

rádi, když na ně promluvíš. Budou důvěřovat tvým slovům. Chopí se toho, co řekneš. Vidíte? To je ono.

Uplatněte Znamení a potom s tím choďte. Nárokujte si vaši domácnost. Musíte to učinit nyní. To je večerní čas. Naslouchali jste tomu dlouhou dobu, nyní je večerní čas. Nyní je čas toho uplatnění. Hněv jednou uhodí a může být pozdě. Vidíte? S důvěrou uplatněte Znamení.

154 Jestliže si to chcete přečíst, přečíst zde něco, Písmo, které jsem si poznamenal, je to Efezským 2,12, pokud si to chcete poznamenat. Všimněte si, v Efezském 2,12, až budete číst, je tam řečeno toto: „Nesloužíme mrtvým skutkům, nýbrž sloužíme Živému Bohu, s živými skutky.” Amen! [Bratr Branham dvakrát tleskne rukama. - vyd.] Ó, aj! S živými skutky, živými znameními. Věříte v živá znamení? [Shromáždění říká: „Amen.” - vyd.] Poznamenejte si rovněž Židům 9,11-14, pokud si to chcete poznamenat. Živá znamení, živé skutky, uplatněte to!

Nikoliv mrtvé skutky: „vezmu svého chlapce do kostela a nechť se zapíše do církve.”

Jeden dobrý zdejší křesťanský chlapec, dobrý přítel, starý kamarád, ryzí chlapík, přišel sem a byl pokřtěn. Jeho matka řekla: „Přála bych si, abys šel do větší církve, pokud ses chtěl nechat pokřtít.” Vidíte? Viďte, on prostě neměl chuť na starou mršinu a tak dále. Vidíte?

155 Nesloužíme starým vyznáním víry a mrtvým Bohům. Sloužíme Živému Bohu, jehož Krev tam byla prolita a Znamení bylo pro nás uplatněno, abychom rovněž žili. Amen. Ano, příteli!

Neslužte nějakým mrtvým vyznáním víry. Ony popírají dokonce takovou věc jako Znamení. Říkají: „Dny zázraků pominuly. Není takové věci jako křest Duchem svatým.” Proč se připojit k něčemu takovému? Vidíte? Nečiňte to.

Uplatněte Znamení, potom „služte živému Bohu,” živým skutkům, živým znamením; znamením, která uzdraví nemocné, vzbudí mrtvé, předpoví věci, promluví v jazycích, vyloží je, po každé dokonale správně, která prorokují a řeknou *to* a *ono* a stane se to, ukážou znamení v nebi nahoře a na zemi, znamení a zázraky, amen, a řeknou přesně to, co praví Bible, že se stane. „Služte živému Bohu,” uplatněte Znamení!

156 Nechoďte do církví a nepřipojujte se k těm mrtvým skutkům a tak dále, neboť oni vůbec nevěří, že existuje nějaké znamení. Ale my, kteří věříme, amen, víme… Oni praví: „Neexistuje žádné znamení. To, ó, ó, to je nesmysl. To o čem tam mluví je hloupost. Jakže, taková věc přece neexistuje. Jakže, vy ženy, tam, ó, vy - vy, jakže, ne… Jak se oblékáte…?” Taková věc existuje. Praví to Bible. „Copak vaše vlasy mají nějakou souvislost…?” Praví to Bible.

V tom, v tom je ten rozdíl, viďte. „Nedotýkej se ani okoušej, ani se tím obírej.” On je Bůh. Vidíte? Nu, to něco znamená.

157 Nu, myslí si, že to je hloupé. Ale pro nás věřící, my víme, že to je pravda, víme, že je to Jeho živá Přítomnost, neboť ona působí ty stejné věci jako tehdy, když On byl zde na zemi. Amen.

„Ó,” praví, „to je jenom představivost, že vidí Sloup ohně.” Ó, ne! Ó, ne! To není žádná představivost.

Oni si mysleli, že to byla Pavlova představivost, ale to je přivedlo do zaslíbené země. Ano, příteli! My…

Židům 13,8, víme, že: „Ježíš Kristus včera i dnes, tentýž jest i na věky,” pokud si to chcete poznamenat, viďte, že „On je ten stejný.” To není - to není pouze nějaká… nějaká obrazotvornost.

158 Když si poznamenávám tyto texty Písma, vím, kde tyto texty jsou a takto se k nim dostanu. Vidíte?

Víme, že to je Jeho živá Přítomnost, neboť On koná totéž, v tomtéž Duchu. Nu, kdyby to odešlo do nějakého věrovyznání nebo denominace, ihned bychom věděli, že to není Kristus. Souhlasí to? [Shromáždění říká: „Amen.” - vyd.] Kdybych vás vedl do nějakého věrovyznání, byl bych poslán z nějaké denominace. Ale já vám nepřináším vyznání víry, nevyučuji vás denominacím. Vyučuji vás Slovu Božímu, které je projevenou mocí zmrtvýchvstání Ježíše Krista, nejen pro mě, nýbrž pro každého, kdo chce. Vidíte? Že ty…

159 Jsi mým bratrem. Já nejsem nějakou velikou osobou a ty malou osobou. Jsme malými osobami v Bohu. Vidíte? Jsme jeho malými dětmi. Nevíme to, co bychom měli vědět. On nám dovolí vědět, co chce, a jsme za to vděčni, a víme o Jeho požehnání. A nemám na tom podíl sám; chci se rozdělit s vámi. Vidíte? Chci v tom mít vás a chci, abyste přijali toto Znamení. A jestliže jste to neučinili… Mnozí z vás, většina z vás, to už učinila. Ale jestliže někdo z vás to ještě neučinil…

Hleďte, mluvím rovněž na pásku, rozumíme si. A mnozí z vás… Neříkám to zde v církvi; doufám, že jsme všichni z toho vyšli. Ale možná tisíce tisíců budou poslouchat tuto pásku, viďte. A to je služba.

Někdo vklouzne do Jericha, víte, s páskou, a tak si přejeme si najít předurčené semeno, když tam s tím půjdou, vidíte, neboť přichází hněv.

160 U vědomí, že to je Přítomnost živého Boha, dokazuje to, že Bůh Jej vzbudil podle Slova zaslíbení. „Ještě maličko a svět mne více neuzří. Jericho, Egypt, mne více neuzří. Ale vy mne uzříte, neboť já…"

„Já" je osobní zájmeno a vždy uvádí do souvislosti, viďte. „Budu s vámi. Já jsem Znamení. Mé zmrtvýchvstání je Znamením. Skutky, které já činím, prokáží vaši totožnost, mou totožnost ve vás."

„Jako bylo za dnů Lota, tak bude při příchodu Syna člověka, kdy bude uveřejněno Poselství večera."

„Neboť bude Světlo v čas večera. Právě kolem času večera přijde Světlo." Ó, sláva Bohu! To ve mně vzbuzuje takovou radost, že bych proběhl vojsko a přeskočil zeď. Vidíte? Vidíte? „V čase večera bude Světlo." To souhlasí. Řekl to prorok.

Budu s vámi. „Budu v Lutherově věku; budu ve Wesleyově věku; budu v letničním věku; ale právě ve večerní době přijde Světlo." Ti denominační pohasnou a Znamení bude uplatněno. A všichni, kteří jsou upřímní srdcem, všech věků, bez - bez vás nedojdou dokonalosti. Ale ve vás…

161 Musí jít hlava a vzít s sebou nohu. Musí jít hlava a vzít s sebou ruce. Musí jít hlava a vzít s sebou srdce. Musí jít hlava a vzít s sebou ústa. Vidíte, hlava musí jít.

A nyní žijeme v době, kdy znamení bylo uplatněno nade dveřmi, vidíte, a na veřejích. „A potom, až uzřím krev, totiž znamení, pominu vás."

A nyní už budu pospíchat, nakolik budu moci. Zbývá pouhých pět minut, nebo deset, a ukončíme.

162 Tak tedy to dokazuje, že Bůh Jej vzbudil z mrtvých. Věříte tomu? [Shromáždění říká: „Amen." vyd.] On je dnes mezi námi živý. A to „Já" je Kristus. A to „Já" je s námi do skonání… Tam je řečeno *do skonání*, což znamená „konec světa."

„Budu do konce světa," v souladu se svým Slovem zaslíbení. On to zaslíbil. „A skutky, které já činím, i vy činiti budete." Pro nás to není žádný nesmysl. To je Znamení. To je Znamení.

163 Přijímáme tuto posvátnou oběť krve. Přijímáme Jeho obětní Krev, potom dává… On, který nám dává Život, Znamení, pečeť svého zaslíbení. Efezským 4,30 praví: „Nezarmucujte krev"? Nikoliv. „Nezarmucujte Ducha svatého, kterýmž jste" [Bratr Branham udělal přestávku a dovolil shromáždění odpovědět, „znamenáni," - vyd.] „Zavázáni, zavrženi…?" Jste zavázáni. Jistě. Znamení, Duch svatý, bude pečetí. Když je něco zapečetěné uvnitř pečetě, učiníš dobře, když to nezlomíš. Nepokoušej se o to, nelámej Boží Pečeť. Ne. Vidíte? Neboť jste… „Nezarmucujte Ducha svatého, kterýmž jste znamenáni ke dni vašeho vykoupení, kdy bude vzkříšeno tělo."

164 To je semeno, znak, že semeno bylo oplodněno věčným Životem, „*Zoe*, ‚můj vlastní Život,' a já jej vzkřísím v ten den nejposlednější." A když chodíte, máte důvěru, že Život Kristův je ve vás a vy v Něm. „Jedním Duchem jsme pokřtěni do jednoho Těla a zapečetěni Duchem svatým," uprostřed věřících, takto, „až ke dni, kdy nás Ježíš vzkřísí." Ó, aj! Uplatněte Znamení. Takový význam pro nás to má. Očekáváme, že tato Oběť nám dá Život, a vskutku to činí. Dává nám Život, a my uplatňujme Znamení, kterým je pečeť až… Jsouce účastníky Toho, jak nádherná věc to je, jsouce účastníky, pokřtěni tímto jedním Duchem do toho mys-… mytického Těla.

Řekl jsem to správně, *mytické*? Mystické, mystické Tělo, mystické Tělo Ježíše Krista. Vidíte? Duch svatý řekl: „Řekls to špatně." Nešika, jako jsem já, ale On řekl: „Řekls to špatně," řekl jsem *mytické*, kdežto se jedná o mystické Tělo Ježíše Krista, vidíte, mystické Tělo Ježíše Krista. Nemám… Není zapotřebí vzdělání; je zapotřebí Ducha svatého. To je Ten. Ano, vidíte, to by mohlo někoho někde zmást, nějakého učitele, nyní, doufám, to dostane správně. Mystické Tělo! To musí mít nějaký význam, neboť by to neřekl. Vidíte? On je nyní právě zde. On je tu za kazatelnou. On je právě zde. To je On. Vidíte? Fjú!

165 V Něm není smrti. V Něm není žalu. V Něm není trápení. V Něm není hříchu. V Něm není nemoci. V Něm není smrti. My jsme v Něm! Jestliže se vám satan pokouší něco podat, třeba nemoc, vezměte své Znamení a uplatněte je. Ó, aj! Vezměte Znamení a uplatněte je, že jste totiž vykoupeným produktem Ježíše Krista. Znamení znamená, že jízdné je zaplaceno.

On říká: „Když zemřeš, jsi ztracen."

Řekni: „Jsi na omylu. Mám vykoupený produkt. Jsem vykoupeným produktem. Mám Znamení."

„Co je to Znamení?"

On ví, co to je. Ne, nepohrávej si s ním. On ví, co to je. Nyní, když hovoříte s některými kazateli, oni se budou s vámi hádat. Nikoliv satan; on tomu rozumí lépe. Vidíte? Ó, ano. On se proti tomu postavil,

dvakrát nebo třikrát, víte, a udělal chybu, při pokušení. Satan ví, o čem mluvíte. Jen ukaž Znamení, on uteče. Ano.

166 Neboť, co to vlastně je? To je zapečetěný produkt. On to nemůže násilím otevřít a vložit tam něco špatného. Řekněte: „Dej ruce od toho pryč! Jsem zapečetěn.” Ó, aj! Zapečetěný výrobek! Ano, příteli! Jsi vykoupen. Drž své Znamení na vaší nepohnutelné víře v Jeho zaslíbení a, pozoruj, jak tě opustí. „Mnohoť může modlitba spravedlivého opravdová!” Vidíte? Vidíte? Vezměte to Znamení. Ono je na ten účel. Satan je tu proto, aby vás pokoušel.

On byl v Egyptě, aby sváděl do pokušení.

Jakže, přece víte, že v ten den, kdy Raab umístila tuto, nevěstka… Nevěstka umístila tento provaz, mohu si představit, některé vojáky, kteří se posmívali a říkali: „Ta stará bláznivá ženská! Ona padla na hlavu. Koukejte, co to tam dala. Ha, ha, ha! Už jste někdy slyšeli takové věci? Jakže, doktor Jones řekl, tamhle: ‚Tohle nemá žádný význam.'” Ale to mělo význam, neboť posel Boží přinesl poselství a oznámil.

167 Umíte si představit Egypťana řkoucí: „Vypadají jako… Pohleďte třeba na tuto šílenou bandu svatých blouznivců, dávají krev! Ha, ha! Nyní budou mít problém jak to umýt! Ó, aj! Takové hezké domky a celé zmalované krví! Ó, takový pach! Mohu se vsadit, že to bude za několik dnů hrozné. Stejně to nemá žádný význam. Víte proč? Řekl to svatý otec *Ten-a-ten*.” Ale to mělo význam. Jistě. To něco znamenalo.

Pro nás, kteří tomu věříme, to má význam. Vidíte? Jen si vzpomeňte na vaši nepohnutelnou víru, kterou máte v toto Slovo! Nu, už více nejste Evou. Vidíte? Vidíte? Nepatříte k těm pochybovačům, a, nu, těm, kteří dělají kompromis se satanem. Držíte se každého Slova Božího. Vidíte?

Eva řekla: „Dobrá, řekl to Pán!”

Satan řekl: „Ale víš co, Pán určitě neučiní takovou věc tak hezké osobě, jako jsi ty. Ó, jsi tak líbezná. On to neučiní.” Ó, ano, On to učiní. Řekl, že to učiní.

„Dobrá, můj otec byl kazatelem. Byl jsem rovněž kazatelem.” Nemohu tomu pomoci. Bez znamení jsi zahynul. Hněv je na tobě a tím to hasne, bez Znamení. Vidíš? Ano. On řekl, že to učiní a On to vskutku učiní. A tím to prostě hasne. On řekl, že to učiní.

„Ó, věřím, že dny zázraků…”

Ano, ale On řekl, že nikoliv. „Jsem včera i dnes, tentýž i na věky,” viďte, On dokazuje, že takovým je.

Nu, co se týče nás, my to víme. Co se týče jich, oni tomu nevěří. Ale my tomu věříme. Víme, že to je Pravda. Vidíte?

168 Nu, nalézajíce se v tom, stáváme se částí Slova. A potom vezměte Znamení, Ducha, dejte na zaslíbení: „Já jsem Pán, který tě uzdravuje.”

Buďte připraveni na uzdravovací bohoslužbu dnes večer. Vidíte? Vezměte Znamení, založte je na Slově, na vaší neporušitelné víře v to Slovo, a on se vyklidí. Nu, to je věc, kvůli které se on vyklidí, poněvadž v Něm taková věc nemá místa.

Přál bych si nyní vydat malé svědectví, o některých věcech, které jsem spatřil během několika posledních týdnů. Vidíte? Vidíte? Ó, měl bych o čem vydat svědectví!

Víte, Lukáš řekl, že „kdyby vše, co Ježíš učinil, bylo napsáno v knihách, pak by celý svět nepojmul těch knih.”

Pouze to, co jsem spatřil během své služby, spatřil jsem Jej učinit, nevměstnali byste těch svazků sem na pódium. Pokud bych dopodrobna napsal to, co jsem Jej spatřil učinit během mé vlastní služby, spatřil učinit Jej. Vidíte? On měl větší úspěch v mé službě, než ve své vlastní. Nu, pamatujte, On měl nyní větší úspěch, nikoliv já; On měl. Sláva! Haleluja!

169 On měl větší úspěch v Jeffersonville, než v Nazaretu. V tom bezbožném městě a onom bezbožném městě. Amen! Sláva! Neboť: „tam nemohl učinit žádný zázrak,” ale zde mohl. On se konečně prosadil, zde. Učinil to zde. Mohl si přece získat lidi někde jinde, ale On, On to každopádně učinil. A tak, On byl úspěšnější právě zde, nežli tomu bylo po této stránce v Kafarnaum, nebo v Nazaretu. On učinil více zázraků právě zde v této modlitebně, než během celé své pozemské služby. To souhlasí, učinil to. A co ve zbývajících částech světa? Ó, aj! Hle co učinil.

Pamatujte nyní, „On” učinil. Nu, nikdy jsem neřekl já, nikoliv, neboť jsem to neučinil. Nikoliv já. Já jsem Jej pouze miloval a podrobil jsem se mu a říkal jen, co řekl On, a Duch svatý se procházel mezi dalšími a oni uvěřili, co On řekl, a On působil toto dílo. Tím to hasne.

Pokud jsem s to vás přimět k víře! A co by On mohl učinit, kdyby nás přiměl k víře nyní? Potom by

zde nezůstala v okolí města jediná slabá osoba. Jistě. Pokud by mohl přimět všechny, aby tomu věřili, pak by všechny tyto věci byly ty tam. Vidíte?

Držte vaše Znamení na vaší neochvějné víře v Jeho Slovo zaslíbení a satan zmizí.

Nyní chci ukončit.

170 Bůh dal ještě jedno znamení tomu světu; to byla duha. Pamatujete si to? [Shromáždění říká: „Amen." vyd.] On vždy, vždy zůstal věrný tomu znamení, neboť ji dal jako znamení. Po celé tisíciletí nikdy nepromeškal, aby neukázal toto znamení. Je to tak? [„Amen."] Proč? On to respektoval. On to dal. On dal světu znamení, že zemi již nebude trestat vodou. A On vždy, vždy od tohoto dne, to nezanedbal ukázat.

Ve vzduchu jsou jakési elementy, které působí duhu. Když prší a zasvítí slunce, pak se ukáže. Slunce vysuší déšť a On tam postaví duhu jakožto důkaz, že už nikdy nebude tolik vody, aby stačila znovu zničit zemi. To je Jeho smlouva. To je znamení. On řekl: „Dám vám to jako znamení."

171 On respektoval toto znamení. On respektoval své znamení za dnů Noe. On je ukazuje ještě nyní. On respektoval své znamení v Egyptě. On to respektoval v Jerichu. On to respektuje nyní. On vždy respektuje své znamení, které je ukázáno.

Po celé tisíce let měl zalíbení v ukazování znamení. Nikdy na ně nezapomněl. On nezapomíná své znamení. Nu, nezáleží na tom, jak se mění svět, duha je tu stále. Vidíte, On respektuje to znamení.

Stejně tak nyní, On respektuje své Znamení. Nezáleží na tom, jak se mění církev; kolik činí toho; Bůh stále respektuje své Znamení, pouze je. A dokazuje, že nikdy nepromešká respektovat to, co činí i co řekl. A my to akceptujeme a respektujeme. Každopádně já.

172 A On od nás očekává, že rozvineme naše Znamení nad naší vírou, před satanem a všemi nevěřícími kulty a denominacemi, totiž, že věříme, že Jeho zaslíbení jsou pravdivá a že On vykoná, co zaslíbil učinit. Na tom je založena Církev.

Není tedy divu, že nemohou lapnout dech, jak tomu říkáme; promiňte toto vyjádření. Není tedy divu, že nemohou nikam dospět, nýbrž se vracejí zpět do denominace a tvoří partu nastrojených, naleštěných lidí, intelektuálů, vzdělaných. Oni nikam nedojdou, neboť ukazují pouze toto: „Jsem metodista. Jsem presbyterián." To je vše, čím oni jsou.

173 Ale věřící přijme Znamení! A to, co Ježíš započal konat v Galileji, nadále koná skrze toto ukázání svého Znamení, Ducha svatého zpět v Církvi. Neboť to nebyli skutkové apoštolů, to byli skutkové Ducha svatého v apoštolech, a to bylo Znamení.

Řekli, že poznali na Petru a Jakubovi, když… Petru a Janovi, když procházeli dveřmi, které sluly Krásné, že byli neučení. Možná používali nevhodná slova. Vidíte? Možná používali takovou mluvnici, které oni nerozuměli. Možná v tom neviděli žádný rozdíl, třeba v matematice Písma. Ale poznali, že bývali s Ježíšem. A ukázali to Znamení, neboť ten stejný Duch, který byl na Něm před ukřižováním, sestoupil na ně po zmrtvýchvstání. Amen!

174 A to z Něj činí Židům 13,8: „Ježíš Kristus včera i dnes, tentýž jest i na věky." Pouze tak můžeme vědět, že On žije. Jak? Jak můžeme vědět, že žijeme? Neboť On žije. A že žijeme, víme, neboť jsme podobní Jemu a jsme v Něm. A On řekl: „Nebo já jsem živ, i vy živi budete. To jsem já," ve Zjevení, „byl jsem mrtvý, a aj, živý jsem na věky věků." A jestliže zemřeme sami sobě a budeme oživeni v Něm, potom jsme živi na věky věků. A potom Jeho Život v nás je pouze jako život čehokoliv jiného, on ukazuje, kým On je. A to jej činí včera i dnes, tímtéž i na věky.

Jak by mohli, jestliže toto popírají? Nevidíte „mrtvé skutky"? Služte živému Bohu, skrze věčné… Míním věčnou smlouvu Života, která byla v Krvi Ježíše Krista. Blížíce se ku konci chtěl bych… Dobrá,… zastavíme se. Viďte, ukázání Znamení Jeho milosti, Jeho lásku! Nu, bez uplatnění Znamení…

175 Nu, to je Znamení. Co je Znamení? Znamení je znak zaplaceného dluhu. Požadovaná cena byla zaplacena. Cenou našeho spasení byla smrt, vidíte, a nikdo ji nemohl zaplatit kromě Krista. A žádný duch denominace ani duch papeže, ani duch nějakého člověka nebo svatého; nýbrž Duch Ježíše Krista nad Církví, je Znamením, že dluh byl zaplacen a On uhradil každý Boží požadavek, a my jsme s Ním jedno. „V onen den poznáte, že já jsem v Otci a Otec ve mně; já ve vás a vy ve mně."

Uplatněte Znamení! Uplatněte Znamení Jeho zmrtvýchvstání. A to z toho důvodu, že On povstal pro naše ospravedlnění a nás vzbudil spolu s Ním. A nyní sedíme v nebeských místech v Kristu Ježíši a máme obecenství Znamení.

176 Když tam Izrael seděl a na ulici se všude ozýval křik, neměli žádný důvod ke znepokojení. Platilo pouze jedno, mít jistotu, že krev je ukázána.

A to je jediná věc, o kterou se musíme starat nyní. Přátelé, problém je v tom procesu. Nepotrvá to dlouho a budeme postiženi trápením. Víte o tom. Buďte si jisti tím, že je vidět Znamení. A Znamení je Duch svatý. „Neboť jedním Duchem jsme pokřtěni v jedno Tělo," a nyní jsme na pochodu domů, do naší zaslíbené Země.

Milujete Jej? [Shromáždění říká: „Amen." - vyd.] Věříte Znamení? [„Amen."] Kolik z vás by si přálo říci: „Ó, bratře Branhame, modli se za mne, abych přišel pod toto Znamení"? [„Amen."]

Skloňme nyní hlavy.

177 Pane Ježíši, Ty Nejmilosrdnější! Když svět byl v hříchu a nikdo nebyl s to pomoci, Bože, Ty jsi v milosrdenství dopředu ukázal v těch předobrazech, že přichází Znamení, které sejme hřích; nejen přikryje, ale bude i s to ho odstranit. A Ježíš přišel v příhodnou dobu a prolil Krev, svůj vlastní Život a sňal… dokonal vykoupení za naše hříchy a potom Jej znovu představil ve formě Ducha svatého, který je nyní Znamením, které má být udržováno v Církvi, dokud se nevrátí. A apoštol Petr řekl: „Toto zaslíbení je pro vás a vaše děti a všechny, kteří jsou daleko, které by povolal Pán Bůh náš."

Pane, díky Tvé milosti, Tvé pomoci, nárokuji si každého, kdo slyšel toto Poselství. Nárokuji si je pro Boha, prosím Tebe, Pane, zároveň za ty, kteří jsou zde přítomní dnes ráno jako i ty, kteří budou poslouchat tu pásku. A jestliže se tam někde najde předurčené semeno, Pane, ke slyšení Slova této poslední doby, nechť oni nyní přijdou, uctivě a pokorně, a položí své trofeje u kříže, samých sebe, jakožto trofeje milosti Boží, která je povolala. A nechť budou naplněni Duchem svatým a ukážou Znamení Života Ježíše Krista v Jeho zmrtvýchvstání, dokud zůstanou zde na zemi. Dej to, Pane.

178 Tato slova, Pane, snad jsem je nevyřkl správně. Pokud ne, prosím, nechť Duch svatý se ujme těchto slov a předloží je takovým způsobem, jak se patří, aby lidé mohli pochopit a uvědomit si to bez zaujatosti. A nechť si uvědomí, že láska napravuje. A nechť by mohli vědět, že to se stalo kvůli hodině, ve které žijeme, a blízkému příchodu Páně, a spatřujeme záblesky velikých červených světel na celém světě, že tato doba je blízko.

Nechť tito lidé přijmou Ducha svatého dnes! Prosím a předkládám je Tobě, ve Jménu Ježíše Krista. Nechť to bude pro nás Znamením, dokud žijeme, a Ty jsi zaslíbil, že to bude. Je snadné o to žádat, neboť Ty jsi zaslíbil, že to bude, a já vím, že to bude. Prosím ve jménu Ježíše. Amen.

Nyní chvíli s našimi skloněnými hlavami.

179 U víře, s důvěrou, modlil jsem se za vás, jak jsem jen uměl. Modlil jsem se s upřímností, nakolik jsem se mohl modlit.

Pohleďte, uvědomuji si to. Víte co? Jsou to vaše desátky a dary, díky kterým jsem naživu. Je to vaše podpora zde v církvi, že mám někoho, komu mohu kázat. Je to vaše láska a vaše „amen" a vaše obecenství. A vaše upřímná slova tam ve světě, kde se pohybujete, v různých státech napříč zemí, napříč národem, jsou to vaše slova, která napomáhají nést toto Poselství. Jste to vy. Jsme v tom účastníci v Kristu. Jsme bratři a sestry a On je Králem. Miluji vás. Chci, abyste byli, kde jsem já. Cestuji napříč zemí, abych k vám několikrát promluvil. Toužím setkat se s vámi zde v neděli ráno. Miluji vás. Vždy jsem vás miloval. Někdy musím říci něco drsnějšího, ale pouze za účelem nápravy. Vidíte, pouze kvůli tomu, neboť vás miluji, viďte, a nechci, abyste v této věci selhali. Nesmíte si to dovolit.

180 Nyní líbezně a pokorně, celým srdcem, hluboce, prostě přijměte. Řekněte: „Pane Ježíši, právě nyní vezmi všechno, co je ve mně, to, co se Tobě nepodobá a dovol mi odstranit všechnu pýchu, vše, co je ve mně. Každý brak, všechnu nevíru, která je ve mně, odkládám to nyní, Pane. Odhazuji to pryč. A nechť sladký svatý Duch Boží, jako holubice, sestoupí na mne. Chci žít věčně, Pane, a chci, abys mi tentokrát pomohl. Dej to nyní."

181 Zatím co se modlíte a co budeme broukat tuto píseň nebo jemně zpívat, spolu, *Miluji Jej*. A pamatujte, to přichází skrze lásku, neboť On je láska. Zatím co pokládám své ruce na tyto kapesníky, aby je mohli tito lidé obdržet před večerem.

Miluji Jej, Miluji Jej,
neb On dřív miloval mne,
a vykoupil spasení mé na Golgotě.
Miluji Jej, Miluji Jej,
neb On dřív miloval mne,

(nyní Mu jednoduše odevzdejte svůj život)
a vykoupil spasení mé na Golgotě.

Miluji, miluji, miluji Jej. Pohleďte, co On pro vás vykonal. [Bratr Branham si začíná broukat, Miluji Jej. - vyd.] Je to díky lásce. Láska působí poslušnost. Láska působí námluvy. Láska působí manželství. A tam právě směřujeme, na svatební večeři Beránka. Slyším volání Spasitele, že miloval i mě. I mě!

Celým srdcem, pociťujte Něco velice něžného vstupovat do vás. To je Duch svatý.
… neb On dřív miloval mne,
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.

182 Jestliže… Pozdvihuji svou ruku spolu s posluchačstvem, s hudbou. Pokud jsem zhřešil, pokud jsem se dopustil nějaké špatnosti…

Nyní se modlím za vás i za sebe.

Pokud jsem se dopustil nějaké špatnosti, pozdvihuji svou ruku k Tobě, Pane, a to znamená, že lituji. Má ruka k Tobě, Pane, znamená, že jsem to takto nemínil. A vím, Pane, že umírám. Musím opustit tuto zem v této tělesné podobě. A chci se setkat s Tebou. Moje ruce znamenají, odejmi to, Pane. Naplň mne Duchem. Dej mi Znamení Tvé lásky nade mnou, Ducha svatého, který způsobí, že budu žít něžně, jemně, způsobí, že budu žít Životem, který byl v Kristu; že moje srdce bude hořet pro jiné, že si sotva dopřeji odpočinku, ve dne i v noci, dokud nedostanu všechny, které mohu. Budu jako ti poslové do Jericha; půjdu ke každé osobě, kde jen budu moci, a pokusím se dostat je pod smlouvu Krve, pod Krev Beránka, aby mohli přijmout to Znamení.

183 Podívejte se, Krev očisťuje. Duch je Znamením, že Krev byla uplatněna. Vidíte? Duch je Znamením, že Krev byla uplatněna. Dokud Krev není uplatněna, Duch nemůže přijít. Ale když Krev je uplatněna, Duch je Znamením, který je vám zpětně poslán, že vaše víra v Krev byla přijata, vaše jízdné zaplaceno. Vaše jízdné je zaplaceno. Tím to skončilo. Věc je uzavřena. Jsi křesťanem. Jsi věřícím. Kristus je v tobě a ty v Kristu.
… dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.

184 Nyní s vašimi hlavami skloněnými před Bohem; váš pastor, bratr Neville, ve svém závěrečném slovu vyjádří, co si přeje.

Pamatujte na večerní bohoslužbu, uzdravovací bohoslužbu. Přijďte včas. Začněme v sedm a dovolte mi přijít na pódium v sedm třicet. Souhlasí to, bratře Neville? [Bratr Neville říká: „To je prima.” - vyd.] Nyní budeme mít Večeři Páně, vidíte, dnes večer. Přijďte!

Dnes odpoledne zůstaňte s Tím. Nechť toto Poselství neodstoupí od vás. Pamatujte, nedovolte tomu Poselství vzdálit se od vás!

Krev bude Znamením, že Život byl dán. Vidíte? „A když uzřím Krev, pominu vás.” Duch svatý je Znamením, že Krev byla uplatněna na vaše srdce, to je Znamení, že Krev byla uplatněna. Jestliže ještě nebyla uplatněna, potom se Znamení nedostaví. Rozumíte? Řekněte: „Amen.” [Shromáždění říká: „Amen.” - vyd.] Krev musí být uplatněna a potom se dostaví Znamení. To je Znamení, že Krev vykoupení byla uplatněna a vaše jízdné zaplaceno. Bůh vám žehnej. Bratře Neville.

MESSAGE hub online
www.messagehub.info

Kázání
Williama Mariona Branhama
„…ale ve dnech hlasu…“ Zjevení 10:7